

THE

JOURNAL OF VEDIC STUDIES

(Issued three times a year)

The Journal publishes unknown and rare Vedic texts in critical editions, and contains articles dealing with higher criticism, exegesis and comparative studies

Annual subscription Rupees 12 or Shillings 20

Books for review should be sent to the Chief Editor

Published by

MESSRS. MEHAR CHAND LACHHMAN DAS

Sanskrit Booksellers and Publishers

LAHORE

(India)

MEHAR CHAND LACHHMAN DAS

SANSKRIT AND PRAKRIT SERIES

Even in these hard days, when the sales are quite unfavourable, we have undertaken to publish critical editions and translations of Vedic, Classical and Prakrit works. We shall also include in our Series general studies on different branches of these literatures. It is our sincere effort to present only high class work done by experts. Our printing and paper would be the very best.

We are confident that scholars out of their love for Sanskrit literature will patronize our efforts. The progress of our Series depends entirely upon the number of customers.

If Indian and foreign universities, colleges and other educational institutions would be pleased to subscribe to our publications, we hope we shall be able to pull on through these days of unprecedented economic depression.

WORKS ALREADY PUBLISHED

- 1 Kapiṣṭhala-Kaṭha-Saṃhitā, a text of the Black Yajur-Veda, critically edited for the first time by Dr. Raghu Vira.
  Rs. 30/ or Sh. 45/-
- Vārāha-Śrautasūtra, being the main ritualistic Sūtra of the Maitrāyanī Śākhā, critically edited for the first time with Mantra Index by the late Dr. W. Caland and Dr. Raghu Vira.
  Rs. 12/- or Sh. 18/-
- Rktantra, a Prātiśākhya of the Sāma-Veda, critically edited with notes, appendices and a commentary. The notes contain a detailed comparison with the other Prātiśākhyas and Pāṇini. Burnell's edition has been much improved upon with the help of new mss. Rs. 20/- or Sh. 30/-

IN PRESS

- Katha Brāhmaṇa. The Brāhmaṇa fragments printed by L. von Schroeder and Caland have been much improved upon with the help of new mss., and several new Brāhmaṇas added with a very useful introduction, notes and appendices.
- Śańkhāyana-Śrautasūtra, translated into English by the late Prof. Dr. Caland and Prof. Dr. Raghu Vira. This is the first English translation of a Śrautasūtra.
- Maitrāyaṇīya-Saṃhitā-Padapāṭha, accented. It contains the padapāṭha of the Brāhmaṇa portion as well, which was not available to L. von Schroeder, the editor of the Saṃhitā.

PUBLISHERS

Messrs. MEHAR CHAND LACHHMAN DAS
Sanskrit Booksellers & Publishers
Said Mitha, Lahore

VEDIC MYSTICISM

Being rhythmic renderings of Vedic verses

BY

RAGHU VIRA, M. A., PH. D., D. LITT. ET PHIL.

सुमुद्रो श्रीसम विधर्मणा

THE UNBOUNDED OCEAN AM I

Poets, philosophers and mystics from all parts of the world have been charmed by the music and freshness of the renderings

The originals and the translations are given on opposite pages

MEHAR CHAND LACHHMAN DAS

Said Mitha, Lahore

FOREWORD

The world of to-day is rapidly tearing itself away from the past. It has withdrawn its allegiance therefrom and is allowing it to perish. It is as true in India as in the West. There are only a few who, either out of love or intense inquisitiveness, would not let it pass beyond the horizon. A number of these few of the nineteenth century made passionate efforts to rescue the old wisdom that was still stored in the scattered hamlets of India. Works of astounding value were rescued and re-stored in the safe vaults of modern sanctuaries, the Universities and Research Institutes. Many were closely studied; and the printing press multiplied them for wider circulation.

The nineteenth century enthusiasm has now spent much of its force in the West. The printers no more reproduce the ancient things (and particularly not those that pertain to the Veda). They are busy with the sheets of evaluation, the critical studies, which also are losing their charm because they bring to light no new material.

In India we are struggling to start new waves. On these we shall carry the words of antiquity to eager ports. There is yet time for the transport, but it would not be long before our treasures begin to perish in their storerooms and be lost for ever. Indologists, come and join us. Let there be concerted effort, and the stately word-structures of the ancients would once more stand high in their grandeur of design and nobility of purpose.

BHĀRADVĀJA-SRAUTASŪTRA

edited by

RAGHU VIRA

The BhārŚ, which belongs to the Khā(v.l.Kā)ndikeya group¹ of the Taittirīyas², is known to us only partially. Its manuscripts are far from being numerous. The few that we have been able to obtain may be conveniently divided into two groups, D(evanāgarī) and G(rantha), according to the scripts in which they are written. All of them are incomplete. Da (Baroda, Oriental Institute, No. 894), Db (Bombay, University Library, No. 26) give the longest text—complete upto the end of Jyotiṣṭoma, and four sections of the next

l In some of the accounts the Bhāradvājas are replaced by the Audh-(v.l.Augh)eyas. See Wilhelm Siegling's "Die Rezensionen des Carapavyūha", pp. 24, 34.

² There are six Śrautasūtras attached to the Taittiriyas. Of these four have already been published: (1) Āpastamba, ed. by R. Garbe, 1882-1902 (2) Baudhāyana, ed. by W. Caland, 1904-'23 (3) Satyāṣāḍha-Hiraṇyakeśin, ed. by Kāśinātha Bāla Āgāśe, 1907-'30 (4) Vaikhānasa, ed. by W. Caland, 1933. I possess only the loose printed sheets, which were very kindly supplied to me by Prof. Gonda of the University of Utrecht. The fifth Sūtra, that of the Vādhūlas, was made known by Professor Caland through long extracts printed in the Acta Orientalia, I-IV.

chapter.¹ The text is uniform in these mss., and is derived from a common source. Ga (Lahore, Panjab University Library, No. 1427) concludes with the Jyotistoma. Gbc were supplied through the good offices of Pt. G. Harihara Śastrī of Trivandrum. Of these Gb stops with 12. 18 of our text, while Gc has only nine complete chapters. At the end of the Sūtra Gb appends a big fragment of the Bhāradvāja-Darśa-Pūrṇamāsa-Prayoga. Still another Grantha manuscript (Lahore, D. A.-V. College, No. 5980) was examined and even collated. It has, however, not been included in our critical

The Munich ms., however, has a Supplement, the Bhāradvāja Parišeṣasūtra, which is of exceptional interest. After the customary salutations to Gaņeša, Sarasvatī and the Gurus the Supplement begins:

श्रथात: स्त्रपरिशेषान् व्याख्यास्यामः ॥ बाहुमात्राः परिषय: स्पर्यं शम्या च । प्रादेश-मात्राएयरिक्षमात्राणि वेध्मकाष्ठानि शुष्काएयाद्वाणि वा । सवल्कलानि ॥

It is a small work, not exceeding 200 granthas; but its contents are most varied. We give a few short extracts below:

त्रय नच्चत्रेष्टीनां याज्यानुवाक्या यथा समाम्राता उपहोमाश्च भवन्ति प्राकृतावाज्यभागी त्राम्रातै संयाज्ये यथाश्रद्धं दक्षिणा भवन्ति ॥

श्चत ऊर्घ्वं याजमानं यथासमाम्रातं वाजपेयं सामिमेके समामनन्ति ॥

यो ब्रह्मचारी श्रियमुपेयात् स गर्दमं पशुमालभेत त्राहितामिरित्येकमनाहितामिरित्यपरम् ॥
हिनदेशिन् व्याख्यास्यामः॥ श्रथातोमीनामुद्धातानां खंडद्वयं बौधायनवत् ... यद्याहितामिः
पुनर्दारान् कुर्वति श्रमीन् नोत्स्रजेयुर्लोकिकाः संपर्धरन् । तस्य पुनरम्योधयं विद्यत इत्याश्मरथ्यः॥
पुनराधयमित्यालेखनः पुनरम्याधयमित्योहुलोमिः ॥ ॥

श्रयातोत्रप्रहान् व्याख्यास्यामः समस्तहोमो बोधायनवत्॥॥ Vijnayate-passages are scattered all over the text. It ends:

श्राज्यालाभे श्राजमाविकमाहिषं वा घृतंमाज्यार्थे इत्यादि ॥ ॥ इति भारद्वाजीयपरिशेष-सूत्रं संपूर्णं श्री रामापंगामस्तु ॥ श्री सांबसदाशिवप्रसन्न ॥ श्री वासुदेवप्रसन्न ॥ श्री गोविन्दाय ॥

I also possess a Bharadvaja-Pravarasūtra in Grantha characters.

¹ In the year 1926 I had compared the Berlin (Weber's Catalogue, No. 1448) and Munich (Aufrecht's Cat., No. 118) manuscripts with our Da, and was greatly disappointed to discover that they were recent transcripts made from the same source as our Da.

apparatus, for it is full of lacunae and is not of much value for the constitution of the text. Its inclusion would have made the critical apparatus unnecessarily heavy.

The Devanāgarī mss. differ from the Grantha mss. in their division and numbering of the chapters. The differences are clearly shown by the colophons of D and Gb, which are given below. Gac have generally no colophons. Ga shows the numbers of chapters sporadically. In its divisions of chapters Gc agrees entirely with Gb. Ga, however, differs from Gb in marking the end of the eleventh prasna. The constituted text follows the divisions of Ga.

The colophons of D and Gb are:

D

Gb

इति प्रथमः ॥

इति द्वितीयः ॥

तृतीयः ॥ प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥

द्वितीयः प्रश्नः ॥

प्रथमः ॥

द्वितीयः ॥

इति तृतीयः प्रश्नः ॥

चतुर्थः प्रश्नः ॥

इति दर्शपूर्णमासे प्रथमः प्रश्नः ॥
इति दर्शपूर्णमासे द्वितीयः प्रश्नः ॥
Prasna continued
इति दर्शपूर्णमासे तृतीयः प्रश्नः ॥
इति याजमानश्चतुर्थः प्रश्नः ॥
इति श्रग्न्याधानः पश्चमः प्रश्नः ॥
इत्यग्न्युपस्थानं समाप्तम् ॥
श्रिव्रहोत्रं समाप्तम् ॥
इत्यग्न्युपस्थानाग्निहोत्राग्रय — न्तः ॥
षष्ठः प्रश्नः समाप्तः ॥

Here D shows a double division: once treating its three prasnas as separate chapters, and hence numbering the sections separately for each prasna, and once taking them as one whole and marking the numbers of the sections continuously (thus agreeing with Gb).

षष्ठः प्रश्नः ॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

पञ्चमः प्रश्नः ॥

इति पशुबन्धः सप्तमः प्रश्नः॥ इति समाप्तश्चातुर्मास्यप्रयोगः॥ इति ऋष्टमंः प्रश्नः ॥ प्रथमः ॥ प्रवर्ग्यप्रश्नः ॥ भारद्वाजश्रौते श्रष्टमः प्रश्नः॥ इति पूर्वप्रायश्चित्तं नाम नवमः प्रश्नः॥ इति भारद्वाजसूत्रे दशमः सोमप्रश्नः॥ Prasna continued

Ga agrees with D in closing the prasna here. Gb ends with the 40th sec. of its 11th chapter. The remaining three colophons of D, viz., द्वितीयः॥ त्रतीयः॥ नवमः प्रश्नः॥ correspond to the close of the 12th, 13th and 14th prasnas of Ga. This is the end of Jyotistoma.

Besides these manuscripts, none of which can claim to be older than three hundred years, the text of the BhārŚ can be partly controlled and partly verified by the large number of citations in ancient commentaries and digests.² These would be found collected in Appendix I, which will appear at the end of the complete work.

I have to thank most cordially Pt. G. Harihara Śāstrī and the Directors of Lahore and Baroda Libraries for their courtesy in allowing me the use of their valuable manuscripts.

1 Gb further adds:

वर्षे प्रमायिनाम्नि च श्रावरायां मासि संयुते ।

ऋचे वृहस्पतेस्तस्य वारे द्वादशिसंयुते ॥

शुभयोगे शुभे लग्ने शुभकरग्रसंयुते ।

वातुर्मीस्यकतुरिदं स्त्रे व्यासदनुप्रहात् ॥

लिखित्वा पुस्तकेच्छैव रामकृष्णाख्यशर्मगा ।

तस्यैव पुस्तकमिदमुदक्तटनिवासिनः ।

काविकरिकुले जातो शिवभक्को भविष्यति ॥

अष्टमः प्रश्नश्चातुर्मास्यकतोः स्त्रं समाप्तम् ॥

2 These citations do not always give the exact words of the Sütra. Sometimes they give merely the paraphrase of the original. Cp. Rudradatta (on Aps 1. 4. 5, 2. 4. 9, 2. 19. 9) and Mahādeva (on SatHirs 1. 5: page 126, last line) with Bhārs 1. 3. 21, 2. 4. 10, 2. 18. 1, 1. 21. 6.

दर्शपूर्णमासौ व्याख्यास्यामः ॥१॥ आमावास्येन हविषा यद्यमाण पकस्या द्वयोर्घ पूर्वेद्युर्हविरातश्चनं दे हियति ॥२॥ आपि वो ्रस्तादेव द्वयहे ज्यहे वाजुगुतं दुग्धं दोहियत्वाजुगुतेन द्भातनिक्तः ॥३॥ संततमविच्छिन्नमभिदुहन्त्योपवसथात् ॥४॥ यद्दः पूर्णअन्द्रमाः स्यात् तां पौर्णमासीमुपवन्सेत् ॥४॥ श्वः पूरितेति वा॥६॥ यद्दर्हनं हर्श्येत ताममावास्याम् ॥७॥ श्वो नोदेतेति वा॥ ॥॥ तत्रेषो उत्यन्तंप्रदेशो ये केचर्नं पौर्णमासीममावास्यां वा धर्मा अनारभ्याम्नायन्त उभयत्रेव ते कियन्ते ॥६॥ यञ्चोपवीत्येव दैवेषु कर्मसु भवति॥ १०॥ प्राचीनावीती पित्र्येषु॥ ११॥ प्राङ्न्यायान्युदङ्न्यायानि वा प्रद्विणं देवानि कर्माणि कुर्यात्॥ १२॥ विपर्रातं पित्र्याणि ॥ १३॥ नं विहारार्द्व-पर्यावतेत ॥ १४॥ न यञ्चाक्षेनात्मानमभिपरिहरेदन्यं वा॥ १४॥ उत्तरतउप-चारो विहारः ॥ १६॥ यत्र कच जुहोतीति चोदयेदध्वर्युरेव जुह्वाज्येनाहवनीये जुहुयात्॥ १७॥ अध्वर्युमेवानादिष्टे कर्तरि प्रतीयादारीभ्रं द्वितीयम्॥ १८॥ यत्र कचोपतिष्ठते अनुमन्त्रयत इति चोदयेद् यजमान एव तर्त्वे कुर्यात्॥ १६॥ यत्र कचोपतिष्ठते अनुमन्त्रयत इति चोदयेद् यजमान एव तर्त्वे कुर्यात्॥ १६॥ पकमन्त्राणि कर्माणि॥ २०॥ आदिप्रदिष्टा मन्त्रा भवन्ति॥ २१॥ ॥ १॥

उत्तरस्यादिना पूर्वस्यावसानमें ॥ १ ॥ मन्त्रान्तैः कर्मादीन् संनिपीतयेत् ॥ २ ॥ अथ यत्र इस्वो मन्त्रः स्याद् दीर्घे कर्म कर्मादी मन्त्रं जपेत ॥ ३ ॥ अथ

```
1-1 D दोह्यित्वा 8 DGc add ह

2 Ga पूर्ण 9 D ° दु °

3 DGa om. ताम् 10 D ° दिष्टेषु कर्तारं

4 D ° तींति, Gc नोदितेति; Gb corrupt. 11 D om.

5 DGc ° न्तः 12 Gc पूर्वस्थान्तम्; Gbc add विद्यात्

6 D केच 13 D संपा °
```

यत्र द्वाभ्यां जुहोति पञ्चभिर्जुहोतीति चोद्येत् प्रतिमन्त्रं तत्राहुतीर्जुहुैयात् ॥ ४ ॥ स्रथ यत्र यहाङ्गे कर्माभ्यावर्तयेच मन्त्रो अभ्यावर्तेत ॥ ४ ॥ ज्वलत्येव सर्वो स्राहुतीर्जुहुयात् ॥ ६ ॥

व्रतसुपैष्यति शासामच्छेति ॥ ७॥ पलाशशासाँ शमीशासां वा॥ =॥ सा या प्राच्युदीची प्राची वोदीची वा चहुपर्णा बहुशासाप्रतिशुष्काँप्रासुषिरा तामाछिनत्ति—इषे त्वा $[1.\ 1.\ 1a]$ इति ॥ ६॥ ऊर्जे त्वा $[1.\ c.]$ इति संनमय-त्यनुमार्षि वा॥ १०॥ अथैनामाहरति—

इमां प्राचीमुदीचीमिषमूर्जमिभसँस्कृताम् ।

बहुपर्गामशुष्काओँ हरामि पशुपामहम् ॥ [TB 3. 7. 4. 8]

इति ॥ ११ ॥ तया घडवैराध्यांन् वत्सानपाकरोति—वायव स्थोपायव स्थ [1.1.1 b] इति ॥ १२ ॥ यावतीनामेका कुम्भी दुग्धँ संभरेत् तावती पराध्यां मात्राँ स्यात् ॥ १३ ॥ एकँ शास्त्रयोपस्पृशति ॥ १४ ॥ तयैव गाः प्रस्थापयति—देवो वः सविता प्रापयतु श्रेष्ठतमाय कर्मण् आप्यायध्वमित्रणै इन्द्राय देवभागम् इति ॥ १४ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ १६ ॥ एकाँ शास्त्रयोपस्पृशति ॥ १७ ॥ प्रस्थिता अजुमन्त्रयते—

शुद्धा श्रपः सुप्रपाणो पिवन्तीः रातिमन्द्राय शरदो दुहानाः । रुद्रस्य द्वेतिः परि वो वृणाक्ष ॥

इति ॥ १८ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ १६ ॥ ॥ २ ॥

भुवा श्रास्मन् गोपतौ स्यात बहाः [1. c. g] इति यजमानस्य गृहानिभिषयौवतेते ॥ १ ॥ श्राप्तिष्ठे उनस्यग्न्यगारे वा पुरस्तात् प्रतीची श्राखामुपगृहति—यजमानस्य पश्चन् पाहि [1. c. h] इति ॥ २ ॥ पश्चात् प्रांचीमित्येकेषाम् ॥ ३ ॥ यो
वा श्रध्वर्योर्गृहान् वेद गृहवान् भवति । श्रा चतुर्थात् कर्मणो ऽभिसमीचेतेदं
करिष्यामीदं करिष्यामीति । एते वा श्रध्वर्योगृहाः । य एवं वेद गृहवान् भवतीति विश्वायते ॥ ४ ॥ सावित्रेणाश्वपश्चमनहत्पश्चमित्दं वादाय गार्हपत्यमभिमन्त्रयते—यज्ञस्य घोषदिस [1. 1. 2a] इति ॥ ४ ॥ प्रतुष्टं रक्षः प्रत्युष्टा श्ररातयः

। Gbc °हुतिं जुहु°	6 Gb षट्प°
2 Gb ॰मुंपष्य तीति	7 D •त्री
3 Gac ॰ ब्रेनित	8 Gac ॰घ्न्या
4 Ga ॰गी	9 Thus Gbc (= Ap., Hir.); DGa সর্বাণ
5 D •प्रतिकृष्णा •	

[1. 1. 2b] इत्याहवनीय दात्रं प्रतितपित ॥ ६ ॥ प्रेयमगाद्धिषणा वर्हिरच्छ [1. c. c] इति प्राङ् वोदङ् वाभिप्रवेज्य यतः कुतश्च दर्भमयं वर्हिराहरित ॥ ७ ॥ विष्णो स्तूपो ऽसि [1. 1. 11g] इति प्रथमँ स्तम्बमुत्स्जिति ॥ ८ ॥ द्वितीयं परिषौति — देवानां परिषूतमसि वर्षवद्धमसि [1. 1. 2de] इति ॥ ६ ॥ तस्य द्वे तिस्नो वा नार्डी-कृत्स्च त्वासि वर्षवद्धमसि [1. 1. 2de] इति ॥ ६ ॥ तस्य द्वे तिस्नो वा नार्डी-कृत्स्च पृष्णो इस्ताभ्यां वर्हिदेवसदनमारभे इति ॥ ११ ॥ पर्वश्चि दाति—देवहिंमां त्वान्वङ् मा तिर्यक् पर्व ते राष्ट्रासमाञ्चेत्ता ते मा रिषम् [1. c. fgh] इति ॥ १२ ॥ संनसं मुष्टि लुनोति ॥ १३ ॥ सम्तरो भवति ॥ १४ ॥ कुल्मिमात्र इत्येकेषाम् ॥ १४ ॥ स्वग्दर्शक्षाम् ॥ १४ ॥ यदन्यत् परिष-विणादुत्सर्जनादिति सर्वे तत् करोति ॥ २० ॥ प्रस्तरो युक्तमित्येकेषाम् ॥ २१ ॥ श्वयुक्ति निधनानि लुनोतित्येकेषाम् ॥ २२ ॥ ॥ ३ ॥

देवनहिं शतवल्शं विरोह [1. c. i] इत्यालवान् प्रत्यंभिमृशति ॥ १॥ सहसवल्शा वि वयं रहेम [1. c.] इत्यातमानम् ॥ २॥ अधैनत् संभरति—पृथिव्याः संप्रवः पाहि छुतंमृता त्वा संभरामि [1. c. h l] इति ॥ ३॥ अत पव बहिंषः शुल्बं करोति त्रिधातु पञ्चधातु वा ॥ ४॥ अधुपिता योनिः इति शुल्वमावेष्टयति ॥ ४॥ अदित्ये राक्षासि [1. c. m] इति प्रतिद्धाति ॥ ६॥ तत्रेषो उत्यन्तेंप्रदेशो यानि कानिच शुल्वानि न समस्यन्ते प्रदृत्तिणुं तान्यावेष्टयेत् ॥ ७॥ अथ यानि समस्यन्ते प्रस्वातं प्रत्यावेष्टयेत् ॥ ७॥ अथ यानि समस्यन्ते प्रसव्यं तेषां गुण्मावेष्टय प्रदृत्तिणुमभिसमस्येत् ॥ ६॥ उद्ग्रं शुल्वं निधाय तस्मिन् प्रागतं बहिनिद्धाति ॥ ६॥ अलुभिती योनिः इत्युत्तमे निधमे प्रतर्द्धात्माति ॥ १०॥ अथैनत् संनद्धात—इन्द्राएये संनद्दनम् [1. c.] इति ॥ ११ ॥ पृषा ते प्रन्थि प्रथ्नातु [1. c. n] इति प्रतिंथ करोति भ ॥ १२॥ स ते मास्थात् [1. c.] इति पश्चात् प्राञ्चमुपगृहति ॥ १३॥ पुरस्तात् प्रत्यञ्चमित्ये-केषाम् ॥ १४॥ अथैनदारमते—

l Thus Da, others °ৰু°

8 DGb om. एवम

2 D ्सज्यति, Gbc ॰सज्य

9 Ga लुना॰

3 Gc adds स्तम्बं

10 Gc om. प्रीत

4 D परिषक्षेति

11 DGc ॰न्तः

5 Gac लुनाति

12 D ॰ निधायति

6-6 D om.

12 D शनधायात 13 Ga ॰हिता, Gbc ॰दा

7 D विनिमित, Ga विनिर्मित

14 Gb करोत

٠

श्चापस्त्वामश्विनौ त्वामृषयः सप्त मामृजुः । वर्हिः सूर्यस्य रश्मिभिरुषसां केतुमारभे ॥

इति ॥ १४ ॥ उद्यञ्छते—इन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुख्य्छे [1. 1. 20] इति ॥ १६ ॥ श्रीर्षश्वधिनिधत्ते—बृहस्पतेर्मूर्ष्मा इरामि [1. c.] इति ॥ १७ ॥ आहरति—व्वन्ति-रिन्तमन्विहि [1. c. p] इति ॥ १८ ॥ अपरेखाह्वनीयं परिधीनां काले ऽन्तर्वेद्यनधः साद्यति—अदित्यास्त्वोपस्ये सादयामि [1. 1. 48] इति ॥ १६ ॥ देवंगममसि [1. 1. 2q] इत्यासन्त्रमभिमन्त्रयते ॥ २० ॥ उपरीव प्रकातं निद्धाति ॥ २१ ॥ ॥ ४ ॥

या जाता श्रोषधयो देवेभ्यक्षियुगं पुरा । तासां पर्व राध्यासं परिस्तरमाहरन् ॥ श्रापां मेध्यं यित्रयँ सदेवँ शिवमस्तु मे । श्राक्षेत्ता वो मा रिषं जीवानि शरदः शतम् ॥ श्रापरिमितानां परिमिताः संनह्ये सुकृताय कम् ।

एनो मा निगां कतमचनाहं पुनक्त्याय बहुला भवन्तु ॥ [TB 3.7.4. 9,10] इति परिस्तरणानां दर्भाणोमधि निधान्याछेदनी संनहनित्येता आस्नाता भवन्ति ॥ १ ॥ ग्ट्राटिक्ट्यितिदारुमिध्मं करोति पालाशं खादिरं वा ॥ २ ॥ आष्टा-दशदारुमिध्मं संनहातीत्येकेषाम् ॥ ३ ॥ पश्चदशसामिधेनीदारूणि भवन्ति ॥ ४ ॥ त्रयः परिधयः ॥ ४ ॥ पालाशाः कार्ध्यमया वा शुष्का वार्द्रा वा सवस्कलाः ॥ ६ ॥ अथो खादिरा बैल्वा औदुम्बरा वैकङ्कता रौहितका वेति विज्ञायते ॥ ७ ॥ स्थिवष्ठो मध्यमो ऽणीयान् दाघीयान् दित्तणाध्यों ऽणिष्ठो हसिष्ठ उत्तराध्यः ॥ ८ ॥ द्रम्यायारसमिधौ ॥ ६ ॥ अन्याजसमिदेकवि शां ॥ १० ॥ समूलानाममूलानां वा दर्भाणामयुग्धातु तथैव शुल्वं करोति ॥ ११ ॥ तस्मिन्निध्मं संभरति ॥ १२ ॥

यत् कृष्णो रूपं कृत्वा श्राविशस्त्वं वनस्पतीन् । ततस्त्वामेकविश^{*}तिथा संभरामि सुसंभृता ॥ त्रीन् परिधी^{*}स्तिस्नः समिधो यज्ञायुरनुसंचरान् । उपवेषं मेच्चणां धृष्टि^{*} संभरामि सुसंभृता ॥ [1. c.]

इति संनद्याति ॥ १३ ॥ कृष्णो ऽस्याखरेष्ठः [1. 1. 11a] ॥ देव पुरश्वर सध्यासं त्वा इति पुरस्तात् प्रत्यञ्चं प्रन्थिमुपगृहति ॥ १४ ॥ प्रथेनमनधः साद्यित्वा प्रकातानीध्म-प्रवश्चनानि निद्धाति ॥ १४ ॥ ॥ ४ ॥

1 D om, दर्भाणाम्

3 Gc adds इति

2 D रोहीत°, Gac रौहत°

4 DGa om. sūtras 11, 12.

श्वो मृत इध्माबिईषी व्रतोपेते पौर्णमास्यां कुर्यात् ॥१॥ पूर्वेद्युरेवामा-वास्यायाः ॥२॥ यौथाकामी पौर्णमास्यामित्यपरम् ॥३॥ दर्भमयं वेदं करो-ति—वेदो ऽसि गेन तं देव वेद देवेभ्यो वेदो ऽभवस्तेन महां वेदो भूयाः इति ॥४॥ वत्सक्कं पशुकामस्य मृतकार्यमन्नाद्यकामस्य त्रिवृतं ब्रह्मवर्चसकामस्य त्रिवृच्छिन् रसं ब्रुवते ॥४॥ नित्यवत् पूर्वो कल्पावेके समामनान्ति ॥६॥ अधैनं प्रादे-शमात्रे परिवासयति ॥७॥ शुल्वात् प्रादेशमात्र इत्येकेषाम्॥ =॥ प्रज्ञातानि वेदाप्राणि निधार्यं यया शाखया वत्सानपाकरोति तस्या अन्तर्वेदि पत्नाशाना-मेकदेशं प्रशातयति ॥६॥ मृत्ततः शाखां परिवास्य तमुपवेषं करोति—

उपवेषो ऽसि यज्ञाय त्वां परिवेषमधारयन् ।

इन्द्राय इविः ऋगवन्तः शिवः शग्मो भवासि नः ॥ [TB 3. 7. 4. 13]

इति ॥ १० ॥ श्रथास्या दर्भमयं प्रादेशमात्रं पवित्रं करोति त्रिवृद्वद्लम्ँ—वस्नां पवित्रमसि शतधारं वस्नां पवित्रमसि सहस्रधारम् इति ॥ ११ ॥ मूले ् लमवर्स् जत्यन्ने उम्नं न प्रान्थि करोति ॥ १२ ॥ क्रियमाणं यजमानो उन्नेमन्त्रयरे —

त्रिश्वत् पलाशे दर्भ इयान् प्रादेशसंमितः ।

यज्ञे पिनत्रं पोतृतमं पयो हव्यं करोर्तुं मे ॥ [l. c. 11]

इति ॥ १३ ॥ परिसमूहन्त्यग्न्यगाराण्युपितम्पन्त्यायतनानि ॥ १४ ॥ यावच्छुर्करँ सांनाय्यः मभ्यौ गोमयेनार्नुंतिप्ते भवतः ॥ १४ ॥ श्रतंकुर्वाते यजमानः पत्नी च ॥ १६ ॥ ॥ ६ ॥

श्रमावास्यायामधिवृत्तसूर्ये पिएडपितृयक्षेन चरन्ति ॥१॥ द्विणाप्रागग्रेर्देभैरन्वाहार्यं परिस्तियैकैकशः पिएडपितृयक्षपात्राणि प्रवाल्य प्रयुनकि—
स्फर्यं स्नुवमाज्यस्थालीं मेच्चणं कृष्णाजिनमुलूखलं मुसलँ ग्रूपं येन चार्यी
भवति ॥२॥ श्रध्वर्युर्यक्षोपवीती द्विणतः शकटादेकपवित्रे ऽधि स्थाल्यां
निर्वपति ॥३॥ पूरियत्वा निमार्ष्टि ॥४॥ कृष्णाजिनै उल्लुखलं प्रतिष्ठाप्य द्विणाप्राची पत्नी तिष्ठन्ती परापावमविवेकमवहन्ति ॥४॥ सकृत् फलीकरोति

l Gab य॰

8 Gc ददात

2 Gbc पूर्व-

9 Ga ॰नोप॰

3 Gb स्तोत्राशि

10 Gbc °रन्वाहार्यपचनं

4 Gc निद्धाति

11 Gc adds चरस्थालीं (=Ap.)

5 DGa त्रिशृदवलयम्

12 DGc om. Sिध

6 Gb मूलमुपस॰, Ga मूलमवस॰

13 Gbc ॰नम

7 D om, 꾀ਰ

॥ ६ ॥ दित्तिणाञ्जौ जीवतग्रहलिमव श्रपियत्वोत्पृतेन नवनीतेनाभिघारयत्यनुत्पृतेन वा सर्पिषा ॥ ७ ॥ दित्तिणपूर्वेणान्वाहार्यपचनमुत्तरापरेण वा दित्तिणाप्राची-मेकस्फ्यां वेदिमुद्धत्यावोद्य सक्टदाञ्चिश्वेन बर्हिषा स्तृणाति—

सकृदाञ्जिनं बर्हिरूर्णामृदु स्योनं पितृभ्यस्त्वा भराम्यहम् ।

श्रस्मिन् संदन्तु मे पितरः सोम्याः पितामहाः प्रिपतामहाश्रानुगैः सह ॥ [TB 3. 7. 4. 10] इति ॥ ॥ तस्यामेतँ स्थालीपाकं प्रतिष्ठाप्य दिच्चितः कशिपूपबर्व्हण्याञ्चनमभ्यञ्जनीमत्येकैक । श्रासाद्य ॥ ६॥ ॥ ७॥

श्रध्वर्युर्यश्चोपवीती द्विणं जान्वाच्य मेक्स्सीन स्थालीपाकस्योपहत्यां-मिघार्य जुहोति—सोमाय पितृपीताय स्वधा नमः [TB 1. 3. 10. 2] इति प्रथमाम् ॥ १॥ यमायाङ्गिरस्वते पितृमते स्वधा नमः इति द्वितीयाम् ॥ २॥ ये मेक्स्सी तस्बुला-स्तान् अप्रये कव्यवाहनाय स्विष्टकृते स्वधा नमः इति तृतीयाम् ॥ ३॥ तृष्सीं मेक्स्समाद-घाति ॥ ४॥ द्विसाग्नेरेकोल्मुकं निरूहति—

> ये रूपािग प्रतिसुधमाना श्रष्ठराः सन्तः स्वधया चरन्ति । परापुरो निपुरो ये हैरन्त्यिमष्टांक्कोकात् प्रगुदात्वस्मात् ॥

इति ॥ ४ ॥ यजमानः सन्यं जान्वाच्य प्राचीनावीती त्रीनुद्काञ्जलीनेकस्फथा-यामुपनिनयित—असाववनेनिङ्क्व इति पितरम् असाववनेनिङ्क्व इति पितामहम् असाववनेनिङ्क्व इति प्रपितामहम् ॥ ६ ॥ अत्रैव नामौदेशमवाचीनपाणिर्दक्षिणा-पवर्गास्त्रीन् पिएडान् निद्धाति—एतत्ते तत ये च त्वामनु [1. 8. 5b] इस्पेतैर्मन्त्रैः ॥ ७ ॥ अथ यदि द्विपिता स्यात् प्रतिपूर्वषं पिएडान् दद्यात् ॥ ८ ॥ अपि वैकैकॅ-स्मिन् पिण्डे द्वौद्वावुपलक्षयेः ॥ ६ ॥ अथ यदि जीविपिता स्यात् पितामहाय प्रपितामहायँ दद्यात् ॥ १० ॥ न जीवन्तमतिद्दातीत्येकेषाम् ॥ ११ ॥ होमान्त-मेव कुर्वीत ॥ १२ ॥ ॥ ८ ॥

श्रथ यदि वन्धुनामानि न विन्देती स्वधा पितृभ्यः पृथिवीषद्भयः इति प्रथमं पिण्डं द्द्यात्। स्वधा पितृभ्यो ऽन्तरिज्ञसद्भयः इति द्वितीयँ स्वधा पितृभ्यो दिविषद्भयः इति तृतीयम् ॥१॥ तृष्णीं चतुर्थे पिएडं निघाय श्रत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वम् [1. c.]

1 Ga ॰पस्थित्या॰, Gb ॰पस्थाप्या॰

6 Ga जीवत्° for यदि जीव°

2 Gb भ॰

7 Gab add 국

3 DGa नाम॰

8 Dom.

4 DbGa °9°

9 Gb °नाम for °नामानि

5 G वैक॰

10 Gbc विदितः

इत्युक्त्वा पराङोवर्तते ॥ २ ॥ श्रोष्मणो व्यावृत उपास्ते ॥ ३ ॥ व्यावृत्त ऊष्मएयभिपर्यावर्तते ॥ ४ ॥ श्रव्यावृत्ते वा श्रमीमदन्त पितरः सोम्याः [TB 1. 6. 9. 9]
इत्यभिपर्यावृत्ये यः स्थाल्याँ शेषस्तमविज्ञवित—वीरं धत्त पितरः इति ॥ ४ ॥
श्रामयाविना प्राश्यो ऽष्नाद्यकामेन प्राश्यो यो ऽलमञ्जाद्याय सर्व्योद्यात् तेन प्राश्य
इति विश्वायते ॥ ६ ॥ तथैवोदकाञ्जलीर्नुपनिनीयाञ्जनाभ्यञ्जने ददाति—श्राङ्स्वासौ ॥ श्रभ्यङ्क्वासौ इति त्रिरंजुपिएडम् ॥ ७ ॥ एतानि वः पितरो वासाँस्यतो नो उन्यत्
पितरो मा योष्ट इति लोम छिन्वोपन्यस्यति वाससो वा दशाम् ॥ ८ ॥ उत्तर
श्रायुषि लोम छिन्दीत ॥ ६ ॥ छिन्वा नमस्कारेकपितः ते—नमो वः पितरो रसाय
[3. 2. 58] इति प्रतिपद्य श्रहं तेषां वसिष्ठो भूयासम् [1. c. u] इत्यन्तेन ॥ १० ॥
श्रथ पितृजुत्थापयिति —

उत्तिष्ठत पितरः प्रेत शूरा यमस्य पन्थामनुवेता पुराग्राम् । धत्तादस्मासु द्रविगां यच भद्रं प्र गो त्रृताद् भागधार्न् देवतासु ॥

इति ॥ ११ ॥ पितृन् प्रवाह्यति — परेतै पितरः सोम्याः [1. 8. 5/] इत्येतया ॥ १२ ॥ मनस्वतीभिरुपतिष्ठते — मनो न्वा हुवामहे [1. c. g] इति तिस्त्रिः ॥ १३॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उल्मुकमपिख्जति--

अभूको दूतो हविषो ^{११} जातवेदा अवाड्ढव्यानि सुरभीिया ऋता। प्रादाः ^{१२}पितृभ्यः स्वधया ते अक्तन् प्रजानक्षमे पुनरप्येहि देवान् ॥

इति ॥ १ ॥ प्राजापत्ययर्चा पुनरेति—प्रजापते [1.8.14m] इत्येतया पङ्क्त्या ॥ २ ॥ गार्हपत्यमुपतिष्ठते—यदन्तरिचं पृथिवीमृत वाम् [1.8.5k] इति ॥ २ ॥ स्रक्षती सकृदाञ्चितं प्रहत्ति ॥ ३ ॥ सकृदाञ्चितं प्रहत्ति ॥ ३ ॥ सकृदाञ्चितं प्रहत्ति ॥ ३ ॥ स्रपः पिएडानस्यवहरेद् ब्राह्मणं वा भोजयेद्द्रौ वा प्रहरेत् ॥ ४ ॥

ये समानाः समनसः पितरो यमराज्ये।

तेषां लोकः स्वधा नमो यज्ञो देवेषु कल्पताम् ॥

इति प्रथमं पिण्डं प्रहरति ॥ ६॥

ये सजाताः समनसो जीवा जीवेषु मामकाः ।

1 Ga पराचा॰ 7 Gb ॰न्यस्य for ॰न्यस्यति 2 DGa om. व्यावृत उपास्ते 8 Gb ॰न्यस्य

2 DGa om. व्यादृत उपास्ते 8 Gb ॰ जुःश्याप्य 3 DGc ॰वर्रथ 9 DGac ॰धां (15 ०क्टेगां

3 DGc °वत्यं 9 DGac °घां, Gb °घेयां 4 Ga सञ्चन्यंन्या° 10 Ga परेतन

5 D ° लिमु ° 11 DGa om.

6 D ।त्रीस्त्रर॰ 12 DGa °दात्

तेषाँ श्रिमिय कल्पतामिसमंद्वोके शतँ समाः ॥ [TB 2. 6. 3. 5] इतीतरी ॥ ७ ॥ पत्नी वा मध्यमं पिएडं प्राक्षाति ॥ ८ ॥ पुमाँसँ ह जानुका भव-तीति विकायते ॥ ६ ॥

श्रावत पितरो गर्भ कुमारं पुष्करस्रजम् । यथेह पितरो लोके दीर्घमायुः प्रजीवितात् ॥

इति प्राशन श्राम्नातो भवति ॥ १० ॥ संतिष्ठते पिएडपितृयञ्चः ॥ ११ ॥ एवं विहित पवानाहिताग्नेर्भवत्यन्यत्र गार्हपत्योपस्थानात् ॥ १२ ॥ श्रन्यं गार्हपत्य-स्थानीयमागमथेदित्येकः ॥ १३ ॥ यस्मिन् प्रहरेत् तमुपतिष्ठत इत्यपरम् ॥ १४ ॥ तत्र गार्हपत्यशब्दो लुप्येर्तं सँस्कारप्रतिषेधात् ॥ १४ ॥ ॥ १० ॥

ततः संप्रेष्यति--

परिस्तृगीत परिधत्तामि परिहितो ऽभिर्यजमानं भुनक्कु ।

त्रणाँ रस श्रोषधीनाँ धुवर्णों निष्का इमे यजमानस्य सन्तु कामदुघा श्रमुत्रामुष्मिं छो के ॥ [TB3.7.6.1] इति ॥ १॥ ततो ऽग्नीन् परिस्तुणाति पूर्वा श्र्यापरो च प्रागग्नै- देभैंः॥ २॥ श्रापि वोदगग्राः पश्चात् पुरस्ताश्च भवन्ति॥ ३॥ दित्तिणैः पत्त उपरिष्टाद् भवत्यघस्तादुत्तरः॥ ४॥ दित्तिणेनाहवनीयं ब्रह्मयज्ञमानयोरायतने कल्पयति॥ ४॥ पूर्वे ब्रह्मणो ऽपरं यज्ञमानस्य ॥ ६॥ स्वयं यज्ञमानः पर्वणयिश्वहोत्रं जुहोति॥ ७॥ नास्यामावा पाँ रात्रिं कुमारा श्रापि पयः पिबन्ति॥ ०॥ यवाग्वास्यताँ रात्रिमान्निहोत्रं हुत्वाग्निहोत्रोच्छेषण् हविरातञ्चनं निद्धाति॥ ६॥ सांनाय्यपात्राणि प्रत्ताल्य द्वंद्वं प्रयुनिक्ति॥ १०॥ उत्तरेण गार्हपत्यं कुम्भीदोहन् शास्तापवित्रमुपवेषमिधानीं निदाने येन वार्थी भवति॥ ११॥ श्रीग्नहोत्रहवण्यां तिरः पावित्रमप श्रानीयोदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां त्रिरुत्तुनाति—देवो वः सवितोत्युनातु [1. 1. 5a] इति पच्छो गायत्र्या॥ १२॥ श्रथेना श्रीभमन्त्रयते—श्रापो देवीरभेपुवः [l. c. b] इति प्रतिपद्य प्रोत्निता स्थ [l. c. d] इत्यन्तेन ॥ १३॥ सांनाय्यपात्राणि प्रोत्तत्युन्तानि पर्यावृत्यँ॥ १४॥ ॥ ११॥ ॥ ११॥

शुन्धचं दैन्याय कर्मणे देवयज्यायै [1. 1. 3a] इति त्रिः ॥ १ ॥ अधैतानि निष्टपति—निष्टमँ रत्नो निष्टमो ऽघराँसः इति ॥ २ ॥ अथ गा आयतीः प्रतीस्तते—

1 Dadds বা

5 DGac 第

2 DGc °के

6 Ga दिच्छा-

3 DbGc •रे

7 Ga om. उत्तानानि पर्यावृत्य

4 D लुप्यते

एता श्राचरन्ति मधुमद् दुहानाः प्रजावतीर्यशसो विश्वरूपाः ।

बह्वभिवन्तिक्पजायमाना इह व इन्द्रो रमयतु गावः ॥ [TB 3. 7. 4. 14,15] इति ॥ ३ ॥ श्राहित्ये राम्नासि [1. 1. 2m] इत्यभिधानीमादाय पूषासि इति वत्समिभद्धाति ॥ ४ ॥ पूषा स्य [TB 3. 7. 4. 15] इति वा सर्वान् तत श्राह ॥ ४ ॥ उपेसृष्टामनुमन्त्रयते—अयहमा वः प्रजया सँखजामि रायस्योषेण बहुला भवन्तीः [l. c.] इति ॥ ६ ॥ उपसीद्न्तमनुमन्त्रयते—ऊर्ज पयः पिन्वमाना धृतं च जीवो जीवन्तीरूप वः सदेयम् [l. c.] इति ॥ ७ ॥ ततः संप्रेष्ट्यति—विहारं गां चोपस्धामन्तरेण मा संचारिष्ट इति ॥ ६ ॥ व दुद्धमानामन्तरेण संचरन्ति विहारं च ॥ ६ ॥ यदि व्यवेयात् सांनाय्यं मा विलोपि इति श्रूयात् ॥ १० ॥ धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छ [1. 1. 7a] इत्युपवेषमादाय गार्डपत्यादुद्वि अङ्गारान् निरूह्ति—निरूढं जन्यं भयम् इति ॥ ११ ॥ तेषु कुम्भीमधिश्रयति—मातरिश्वनो धर्मो ऽसि [1. 1. 3b] इति ॥ १२ ॥ श्रथान्याद्वापवित्रं प्रागग्रं निद्धाति—वस्नां पवित्रमिस शतधारं वस्नां पवित्रमिस सहस्रधारम् इति ॥ १४ ॥ ॥ १२ ॥

सपवित्रां कुम्भीमन्वारभ्य वाचं यच्छति ॥ १ ॥ घारयन्नास्ते ॥ २ ॥ घाराघोषमाभिमन्त्रयते—

उत्सं दुहन्ति कलशं चतुर्बिलिमडां देवीं मधुमतीँ सुवर्विदम् ।

तदिन्द्राभी जिन्वतँ स्वृतावत् तद्यजमानममृतत्वे द्धातु ॥ [TB 3.7.4.16] इति ॥ ३ ॥ दुद्धमाने विभुषो उनुमन्त्रयते—हृत स्तोको हृतो द्रप्सः [1.1.3g] इति ॥ ३ ॥ दुग्ध्वा हरित ॥ ४ ॥ तं पृच्छाति—कामधुन्नः प्र ग्णो बृहीन्द्राय हवि-रिन्द्रयम् [TB 3.7.4.16] इति ॥ ६ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ ७ ॥ अम् यस्यां देवानां मनुष्याणां पयो हितम् [1. c.] इति नाम गृह्वाति ॥ ८ ॥ सा विश्वायुः [1.1.3k] इत्यनुमन्त्रयते ॥ ६ ॥ कुम्भ्यां तिरः पवि-त्रमानयति—देवस्त्वा सविता पुनातु वसोः पवित्रेण शतधारेण स्रुप्ता इति ॥ १० ॥ आनी-यमानविभुषो उनुमन्त्रयते—हृत स्तोको हुतो द्रप्तः [1. c. g] इति ॥ ११ ॥ एवमे-वोत्तरे दोहयति ॥ १२ ॥ सा विश्वव्यवाः [1. c. k] इति द्वितीयायहरूट्या सा विश्वव्यवाः [1. с. k] इति द्वितीयायहरूप्या स्वावं विस्कृतो—

बहु दुग्धीनद्राय देवेभ्यो हव्यमाप्यायतां पुनः ।

1 Gbc उपसृष्टां भे प्रबृतादित्युष॰

3 Gb om.

2 Gbc add च

4 Gab °ने

वत्सेभ्यो मनुष्येभ्यः पुनर्दोहाय कल्पताम् ॥ [TB 3. 7. 4. 16,17] इति त्रिरुद्धद्ति ॥ १४ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ १४ ॥ ॥ १३ ॥

विश्ववागनन्वारभ्य तूष्णीमुत्तरा दोहियित्वा कुम्भ्याँ संज्ञालनमानयित —संपृच्यध्वमृतावरीः [1. 1. 3l] इति ॥ १ ॥ कैषिन्नवोदगुद्धासयित—र्हें णा देंह गोपितं मा वो यज्ञपती रिषते इति ॥ २ ॥ प्रागित्येकेषां प्रागुद्दिगत्येकेषाम् ॥ ३ ॥ श्रीतं बुझं कृत्वा द्धातनिकि—सोभेन त्वातनच्यीन्द्राय दिध [l. c. m] इति ॥ ४ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्र्याजी भवति ॥ ४ ॥ श्राग्निहोत्रोच्छेषण्मानयित—यज्ञस्य संतितरिस यज्ञस्य त्वा संतितमञ्ज संतनोमि [TB 3. 7. 4. 17] इति ॥ ६ ॥ श्राग्निहोत्रोच्छेषण्मानीय द्ध्यानयेदित्याश्मरथ्यः द्य्याचीयाध्याद्वीच्छेष्ट्राविद्याद्वेद्वनः ॥ ७ ॥ यद्याग्निहोत्रोच्छेषण् न विन्देत् तग्रह्वौरातञ्च्यात् । यदि तग्रह्वान् न विन्देद्वेषधीभिरातञ्च्यात् ॥ ८ ॥

श्चापो हविष्णु जागृत यथा देवेषु जाग्रथ । एवसस्मिन यज्ञे यजमानाय जागृत ॥

इत्यपिघाने ऽप माठीहोह्द्यतायस्माहेत्। दारुपात्रेण वापिदधाति—

श्चदस्तमसि विष्णुवे त्वा यज्ञायापिर्देधाम्यहम् । श्चाद्भिरिक्केन पात्रेण याः पूताः परिशेरते ॥

इति॥६॥ ॥१४॥

न मृन्मैयेनापिद्ध्यात्। यदि मृन्मैयेनापिद्ध्यात् तृणं काष्ठं वान्तर्धाया-पिद्ध्यात्॥१॥ श्रापिधायानधः साद्यति—विष्णो इन्यँ रचस्व [1. 1. 3n] इति ॥२॥ तथैव रात्रौ प्रातदोंहाय वत्सानपाकरोति॥३॥ श्राप वापराह्ण प्रवोभः योदोंहयोर्वत्सानपाकुर्यात् ॥४॥ उपधाय कपालानि सायंदोहवत् प्रातदोंहं दोह्यति ॥५॥ नतावन्नानोदगप्रं पवित्रं निद्धाति ॥६॥ नातनिक्त ॥७॥ नासोमयाजी संनयेदिति विश्वायते॥ =॥ संनयेदित्येकेषाम् ॥ ६॥ पेन्द्रमेके सांनाय्यँ समामनन्ति माहेन्द्रमेके॥१०॥ त पते महेन्द्रयाजिनः—ग्रुश्रुवान् श्रामणी राजन्य श्रीवों गौतमो भारद्वाजः॥११॥ तैं श्रादित प्रवासीनाधाय

1 Gb om.

5 D पि for अपि

2 Gbc श्रपयित्वा क॰

6 Gab मराम॰

3 Gb रिषम

7 DGa om. त एते

4 Gab om.

8 D तत्र

महेन्द्रं यजेरन् ॥ १२ ॥ श्रथेतर ईन्द्रयाजिनः ॥ १३ ॥ स ये इन्द्रयाजी महेन्द्रं यियचेत संवत्सरिमन्द्रिमिष्द्वाग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टादशकपालं निर्वेपेत् ॥ १४ ॥ ततो ऽधिकामं महेन्द्रं यजेतेति विश्वायते ॥ १४ ॥ तस्माद् यः कश्चन सोमेनेष्द्वा महेन्द्रं यजेतेति विश्वायते ॥ १५ ॥

श्वो भूते ऽग्नीन् परिस्तीर्थ यथा ्रस्तात् कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयम् [1. 1. 4a] इति हस्ताववनिज्य पात्राणि प्रचाल्य द्वंद्वं प्रयुनक्ति दशापराणि दश पूर्वाणि ॥१ ॥ स्प्यं चं कपालानि चाग्निहोत्रहवणीं च शूर्पं च कृष्णाजिनं च शम्यां चोल्खलं च मुसलं च दषदं चोपलां चेत्युत्तरेण गाईपत्यम् ॥२ ॥ स्रुवं च खुद्वं चोपमृतं च ध्रुवां च प्राशित्रहरणं चाज्यस्थालीं च वेदं पात्रीं च प्रणीताप्रण्यनं चेडापात्रं चेत्युत्तरेणाहवनीयम् ॥३ ॥ यथोपपातमेवशिष्टान्यन्ततः प्रातदीहपात्राणि ॥४ ॥ खादिरः स्रुवः स्प्यः शम्या प्राशित्रहरणं च । पर्णमयी खुद्वः । स्राश्वत्थ्युपभृत् । वैकङ्कती ध्रुवाग्निहोत्रहवणी च ॥५ ॥ प्रादेशमात्र्यो ऽरित्निमात्र्यो वा सुचो भवन्ति त्विग्वला मूलद्र्यडा हस्त्योष्ठयो वायसपुच्छा हस्तमुखप्रसेचना वा ॥६ ॥ यान्यनादिष्टवृत्ताणि यः कश्चं यिश्वयो वृत्तस्तस्य स्युरित्याश्मरथ्यः ॥७॥ ॥१६॥

वैकङ्कतानीत्यालेखनः ॥ १॥ वारणान्यहोमार्थानि स्युः ॥ २॥ विद्यायते—
तस्माद् वारणो यञ्चापचारः । न त्वेतानि जुहुयादिति ॥ ३॥ भार्न्याद् प्रक्रम्य
संततां प्राचीमुलपराजी स्तृणात्याहवनीयात्—यज्ञस्य संतितरिष यज्ञस्य त्वा संतत्यै
स्तृणामि संतत्यै त्वा यज्ञस्य [TB 3, 2, 4, 1] इति ॥ ४॥ अत्र ब्रह्मा प्रपद्यते ॥ ४॥ वर्षिषः समावप्रछिन्नाग्रौ दर्भौ प्रादेशमात्रौ पवित्रे कुरुते—पवित्रे स्थो वैद्यावी
वायुर्वा मनसा पुनातु [TB 3, 7, 4, 11] इति ॥ ६॥ तृणं काष्ठं वान्तर्घाय छिनत्ति
न नखेन ॥ ७॥ अथैने अिक्ट्रिंग र्षि—विष्णोर्मनसा पूते स्थो वैद्यावी स्थो वायुप्ते
स्थः इति ॥ ८॥ अथैने अभिमन्त्रयते—

इमौ प्राग्रापानौ यज्ञस्याङ्गानि सर्वशः।

श्राप्याययन्तौ संचरतां पवित्रे हृव्यशोधने ॥ [l. c.]

इति ॥ ६ ॥ वेषाय त्वा [1. 1. 4b] इति प्रणीताप्रणयनम् ॥ १० ॥ चमसमादाय प्रचालयति — वानस्पत्यो ऽसि देवेभ्यः शुन्धस्व इति ॥ ११ ॥ कसेन ब्रह्मवर्चसकामस्य

1-1 D इन्द्र

5 Da °पात्तम , Ga ॰हतम ॰, Gb ॰पादम ॰

2 D स्प्यश्र

6 Ga adds बाहुमात्र्यो

3 DGa °स्मी

7 Ga कश्चन, Gb कश्चिद्

4 All mss. शम्या

8-8 D om.

प्रज्येद् गोदोह्दनेन पशुकामस्य मृन्मैयेन प्रतिष्ठाकामस्येति विश्वायते ॥ १२॥ ॥१७॥

तस्मिन् सरेशं गाईपत्यमुपविश्य पवित्रान्ति दिते पात्रे उप आनयति— को वो गृहाति स वो गृहातु इति ॥ १ ॥ अपो गृह्विमां मनसा ध्यायाति ॥ २ ॥ उप-वित्तं चमसं ्रियत्वोद्गग्राभ्यां पवित्राभ्यां त्रिरुत्यामिमन्त्रयते ॥ ३ ॥ यथा पुरस्ताद् ब्रह्मास्मौमन्त्रयते—ब्रह्मचपः प्रसेष्यामि यजमान वाचं यच्छ इति ॥ ४ ॥ प्रसीताः प्रस्युत् वाचं यच्छुत्या हविष्कृतः ॥ ४ ॥ प्रस्तो ब्रह्मसा समं प्रासिधां-रयमासो ऽविषिञ्चन् स्प्येनोपसंग् ह्य हरत्यनुपसंगृह्य वा—को वः प्रस्यति स वः प्रस्युत् ॥

> श्रपो देवीः प्रग्रयामि यशँ सँसादयन्तु नः । इरं मदन्तीर्ष्टतपृष्ठा उदार्कुः सहस्रपोषं यजमाने न्यब्रतीः ॥

इति ॥ ६ ॥ मनसौ मन्त्रं जपित ॥ ७ ॥ उत्तरेगाहवनीयं प्रगीताः साद्यति—को वो युनिक सै वो युनिक हैं इति ॥ ८ ॥ द्भैरिपिघाय पिवित्रे स्नादाय पात्राणि संस्थाति— सँसीदन्तां दैवीविंशः पात्राणि देवयज्यायै इति ॥ ६ ॥ देवस्य त्वा सिवतुः प्रसवे अश्वनोर्बाहुभ्यां पूच्णो इस्ताभ्यामाददे वानस्पत्थासि इत्यग्निहोत्रहवर्णीमाद्ते ॥ १० ॥ वेषाय त्वा [1.1.4b] इति सूर्पम् ॥ ११ ॥ उर्वन्तरिक्तमन्विह [1.1.2p] इत्यभिप्रवज्याहवनीये निष्टपति—प्रत्युष्टँ एकः प्रत्युष्टा श्ररातयः [1.1.4c] इति ॥ १२ ॥ ॥ १८ ॥

यजमानमामन्त्रयते—यजमान हिनिर्निष्प्यामि इति ॥ १ ॥ श्रों निर्वप इति यजमानः प्रत्याह ॥ २ ॥ यदि यजमानः प्रवसेत् श्रमे हिनिर्निष्प्यामि इति श्र्यात् ॥ ३ ॥ श्रापरेण गार्हपत्यं प्रागीषँ शकटमवस्थाप्यँ पुरोडाशीयानाधाय दिन्नणां युगध्यमिमृशति—धूरि धूर्व धूर्वन्तम् इति ॥ ४ ॥ पवमुत्तराम् ॥ ४ ॥ त्वं देवानामिस सिन्नतमम् इत्युत्तरामीषामालभ्य जपति ॥ ६ ॥ विष्णुस्त्वाकँस्त इत्युत्तरे वके दिन्तणं पादमत्यादधाति ॥ ७ ॥ श्रहुतमि हिवर्धानम् [1. c. g] इत्यारोहति ॥ ८ ॥ मित्रस्य त्वा चन्नुषा प्रेत्वे [1. c. र] इति परिणाहं प्रेत्वते ॥ ६ ॥ उरु वाताय [1. c. र] इत्यापच्छाचान्तः शकट उपविश्य दशहोतारं व्याख्याय यच्छन्तु त्वा पश्च इति विदिन् यवान् वाश्चित्रोहत्वायां मुष्टीनोप्य तिरः पवित्रँ शूर्पे निर्वपति—देवस्य त्वा सिन्तुः प्रसवे ऽिक्षनोर्बाहुभ्यां पृष्णो इस्ताभ्यामन्नये जुष्टं निर्वपामि [1. с. m] इति ॥ १० ॥ श्रीन्

1 Ga मृराम॰

5 D इमा श्रनु

2 D °न्जुत्तर

6-6 DGa om.

3 Gb ब्रह्माग्रामि॰

7 Gb adds तस्मिन्

4 Gb °ग्रः

8 DGa om.

. . .

मुष्टीन् यजुषा तृष्णीं चतुर्थम् ॥ ११ ॥ निरुप्तेष्वन्वावपति भन्नगांप्ररेकाय ॥ १२ ॥ प्वमेवोत्तरं पुरोडाशं निर्वपति—श्रमीषोमाभ्याम् [1. 1. 4m] इति पौर्णमास्याम् इन्द्राप्तिभ्याम् इत्यमावास्यायामसंनयतः ॥ १३ ॥ श्रथं यदि पाञ्यां निर्वपेद् दिन्तिः गतः स्फथमवधाय तस्याँ सर्वान् शकटमन्त्राः जपेत् ॥ १४ ॥ ॥ १६ ॥

इदं देवानाम् [1, c, n] इति निरुप्तानिभम्रशति । इदसु नः सह [1, c, n]इति यतो ऽधि निर्वपति ॥१॥ स्फात्यै त्वा नारात्यै [l. c. o] इति ह्विरादा-योपनिष्कामति-इदमहं निर्वरुणस्य पाशात् इति ॥ २ ॥ विद्वारमभिवीद्यते - धुव-रभिविख्येषं वैश्वानरं ज्योतिः [l. c. p] इति ॥ ३॥ हँहन्तां दुर्या वावापृथिन्योः [1. c. a] इति प्रत्यवरोहिति ॥ ४ ॥ आहरित—उर्वन्तरिचमन्विहि [1. c. r] इति ॥ ५ ॥ श्रापरेशाह्वनीय: पदाह्यादि — श्रादित्यास्त्वोपस्ये सादयामि [l. c. s] इति ॥ ६॥ परिददाति—श्रमे हन्यँ रक्तस्व $[1. \ \mathrm{c.} \ t]$ ॥ श्रमीषोमौ हन्यँ रक्तथाम् ॥ इन्द्रामी हन्यँ रच्चेथाम् इति यथादेवतम् ॥ ७ ॥ श्रमे हन्यँ रचस्व [l. c.] इति वा ॥ ॥ सग्रकायामग्निहोत्रहवण्यां तिरः पवित्रमप श्रानीयोदगग्राभ्यां पवित्रा-भ्यां त्रिरुत्पृयाभिमन्त्रयते ॥ ६ ॥ यथा पुरस्ताद् ब्रह्माणुमामन्त्रयते—ब्रह्मन् प्रोचि-ष्यामि इति ॥ १० ॥ प्रस्तो ब्रह्मगा हविः प्रोक्तति—देवस्य त्वा सविद्धः प्रसवे अधिनो-र्बोहुभ्यां पूच्यो हस्ताभ्यामप्रथे जुष्टं प्रोच्चामि ॥ श्रप्तीषोमाभ्याम् [1.1.5e] इति यथादेवत-मेकैकं त्रिस्त्रिः मोत्तति ॥ ११ ॥ हविः प्रोत्तन्नाग्निमभिप्रोत्तति ॥ १२ ॥ हविः प्रोच्य पात्राणि प्रोक्तति ॥ १३ ॥ उत्तानानि पर्यावृत्यं शुन्धव्यं दैव्याय कर्मणे देवय-ज्यायै [l. c. f] इति त्रिः कुर्यात् ॥ १४ ॥ प्रोत्तर्गीनाँ शेषमित्याश्मरथ्यः सर्वाभिः प्रोत्तेदित्यालेखनः ॥ १५ ॥ ॥ २० ॥

सावित्रेण कृष्णाजिनमादायोत्करे त्रिरवधूनोत्यूर्ध्वप्रीवं बहिर्विशसनम् अवधूतँ रख्ने ऽवधूता त्ररातयः [1. c. g] इति ॥ १ ॥ उत्तरेण विहारं प्रतिचीनप्रीष-मुत्तरत्नोमास्त्रणाति—श्रदित्यास्त्वगिस [1. c. h] इति ॥ २ ॥ प्रति त्वा पृथिवी वेतु [1. c.] इति प्रतीचीं भसदं प्रतिसमस्यति ॥ ३ ॥ श्रवुत्स्वजन् कृष्णाजिनमुल्स्त्वसमिधवंतयिति—श्रिषवणमिस वानस्पत्यम् [1. c. i] इति ॥ ४ ॥ श्रवुत्स्वजन्तुल्स्त्वतं हविरावपति—श्रोस्तन्रसि वाचो विसर्जनं देववीतये त्वा गृहामि [1. c. kl] इति त्रियंजुषा तृष्णीं चतुर्थम् ॥ ५ ॥ श्रविरित्त वानस्पत्यः [1. c. m] इति मुसलमा-

¹ Ga भन्नानि, Gb भन्नागां

⁴ Thus all mss.

² DGa om.

⁵ D ॰मभिव॰

³ Dom.

दाय इविष्कृतं त्रिराह्मयति—हिवष्कृदेहि इति ब्राह्मणस्य श्राहव इति राजन्यस्य श्रागिह इति वैश्यस्य ॥ ६ ॥ श्रावहन्ति—श्रव रत्त्रो दिवः सपन्नं वध्यासम् इति ॥ ७ ॥ प्रावुर्भूतेषु तग्रहुलेषु उच्वैः समाहन्तवै इत्याग्नीभ्रं प्रेष्यति ॥ ८ ॥ कुटकरिस मधुजिहः इत्याग्नीभ्रो ऽश्मानमादाय शम्यां वा सावित्रेणोचैर्दषदुपले समाहन्ति—इषमाव-दोर्जमावद [1. 1. 50] इति ॥ ६ ॥ द्विर्देषदि सकृदुपलायां त्रिः संचारयन् नवकृत्वः संपादयति ॥ १० ॥ ॥ २१ ॥

उत्तरतः शूर्पमुपोहति वैग्वमैषीकं नलमयं वा—वर्षवृद्धमिस [1. c. r] इति ॥ १ ॥ हिवि छ्रप्रति—प्रति त्वा वर्षवृद्धं वेत्तु [1. c. s] इति ॥ २ ॥ उत्करे परापुता अरातयः [1. c. t] इति ॥ ३ ॥ अपहतँ रक्तः इति तुषान् प्रतिहृति ॥ ४ ॥ मध्यमे रोहाशकपाले तुषानेप्याधस्तात् कृष्णाजिनस्योपवपति—रक्तसां भागो ऽसि [1. c. u] इति ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य विविनक्कि—वायुवों वि विनक्कृ [1. c. v] इति ॥ ६ ॥ पाञ्यां तगृहुलान् प्रस्कन्दयति—देवो वः सविता हिरग्यपागिः प्रति गृहृति ॥ ६ ॥ पाञ्यां तगृहुलान् प्रस्कन्दयति—देवो वः सविता हिरग्यपागिः प्रति गृहृतु [1. c. w] इति ॥ ७ ॥ प्रस्कन्नानिममृशति—देवेभ्यः शुन्धव्यम् इति ॥ ८ ॥ द्विष्कृतं प्रेष्यति—त्रिष्णकीकर्तवै इति ॥ ६ ॥ या यजमानस्य पत्नी साम्युद्धत्यावहन्त्यस्यो वा ॥ १० ॥ त्रिः सुफलीकृतान् करोति ॥ ११ ॥ प्रक्षातान् फलीकरगान् निधायोत्करे तगृहुलप्रकालनं निनयति—

त्रिष्फलीिकयमाणानां यो न्यक्तो श्रवशिष्यते । रत्त्रसां भागघेयमापस्तत् प्रवहतादितः ॥ [TB]3. 7. 6. 20] इति ॥ १२ ॥ तथेव कृष्णाजिनमादायावधूनोति ॥ १३ ॥ ॥ २२ ॥

व्याख्यातमास्तरणम् ॥ १ ॥ कृष्णाजिने हीवन्नीवाः (?) पश्चादुः दीचीनकुम्बाँ शम्यां निद्धाति—दिव स्कम्भनिरसि [1.1.6c] इति ॥ २ ॥ शम्या-यां दखदं धिषणासि पर्वत्या [1. c. d] इति । दषद्यप्रलां धिषणासि पार्वतेयी [1. c. e] इति ॥ ३ ॥ दषदि तग्रह्जलानधिवपति—देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनोबांहुम्यां पृष्णो इस्ताभ्यामभये जुष्टमधिवपामि ॥ अभीषोमाभ्याम् इति यथादेवतं त्रिर्यजुषा तृष्णीं चतुर्थम् ॥ ४ ॥ संततं पिनष्टि ॥ ४ ॥ प्राणाय त्वा [1. c. h] इति प्राचीमुपलां प्रोहति अपानाय त्वा [1. c.] इति प्रतिचीं व्यानाय त्वा [1. c.] इति प्रसदेशे व्यावाय त्वा [1. c.] इति प्राचीमैन्ततो ऽज्ञ-

1 Gb मिषीकं

4 Thus DGa; Gb भवष्रीवाः, Gc अभिष्रीवां

Gc ॰न्या

5 DGa प्रतिचीनं

3 Dom.

6 DaGa प्रतीचीनम॰, DbGc प्राचीनम॰

प्रोहिति ॥ ७ ॥, कृष्णाजिने पिष्टानि प्रस्कन्द्यित—देवो वः सविता हिरणयपाणिः प्रति गृहातु [1. 1. 6k] इति ॥ ८ ॥ प्रस्कन्नान्यवेत्तते—श्रदन्धेन वश्वसुषावपश्यामि इति ॥ ६ ॥ हविष्कृतं प्रेष्यिति—श्रसंवपन्ती पिँषाण्कि कुस्तात् इति ॥ १० ॥ ॥ २३ ॥

पत्नी पिनष्टि दासी वा ॥ १ ॥ धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छ [1. 1. 7a] इत्युपवेषमा-दाय गार्हपत्यात् प्रत्यञ्चावङ्गारौ निष्क्रह्यान्यतरः त्ररापरमवान्तरदेशं प्रतिनिरस्य-ति--- अपाप्ते ऽप्रिमामादं जिह निष्कव्यादँ सेघ [1. c. b] इति ॥ २ ॥ आ देवयजं वह [l. .c.] इत्यन्यतरमवस्थाप्य तस्मिन् कपालमुपदघाति—ध्रवमसि पृथिवीं इँइ [1.c.d] इति ॥ ३ ॥ तत् सव्यस्याङ्गल्याधिनिधाय कपाले उङ्गारमधिवर्तयति— निर्देग्धँ रच्नो निर्देग्धा श्रातयः [l. c. c] इति ॥ ४॥ धर्त्रमसि ॥ धरुणमसि [l. c. ef] इति पूर्वेपूर्वं कपालमुपद्धाति । धर्मासि $[1. \ c. \ g]$ इति दक्षिणुम् चित स्थ $[1. \ c. \ h]$ इत्रु त्तरम् । महताँ शर्घो ऽसि इति षष्ठम् । चिदसि ॥ परिचिदसि इत्यवशिष्टे उप-द्घाति । तृष्णीं वाष्ट्रौ संपादयति ॥ ४ ॥ प्वमेवोत्तरं कपालयोगसुपद्घाति ॥६॥ एकादश संपादयति द्वादश वैन्द्राग्नस्य ॥७॥ पवमनुपूर्वारयेवैष्वत ऊर्घ्व कर्माणि क्रियन्ते ॥ ८ ॥ श्रथैनान्यङ्गारैरध्यृहति-भृगृणामक्रिसां तपसा तप्य-ष्यम् [l. c. i] इति ॥ ६ ॥ अत्र मदन्तीरिधश्रयति ॥ १० ॥ निष्ठप्तोपवातायां पात्र्यां वाचंयमस्तिरः पवित्रं पिष्टानि संवपति—देवस्य त्वा सिवतुः प्रसवे ऽश्विनोर्बाहु-भ्यां पूच्यो इस्ताभ्याममये जुष्टँ संवपामि ॥ त्रप्रीषोमाभ्याम् इति यथादेवतं त्रियंजुषा तच्यीं चत्र्थम् ॥ ११ ॥ ા રકા

श्रथैनानि पवित्राभ्यामुत्पुनाति—देवो वः सिवतीत्पुनातु [1. 1. 5a] इति पच्छो गायत्र्या ॥ १ ॥ प्रणीताभिईवीँ षि संयौति ॥ २ ॥ श्रम्या वा यजुषित्य ॥ ३ ॥ स्रवेण प्रणीताभ्य श्रादाय वेदेनोपयत्यौहरित ॥ ४ ॥ समापो श्रद्धिरमत [1. 1. 8b] इति पिष्टेष्वानयति ॥ ४ ॥ श्रद्ध्यः परि प्रजाता स्य समद्भिः पृच्यक्षम् [1. c. d] इति तप्ताभिः प्रदक्षिणं पर्याप्तावयति ॥ ६ ॥ जनयत्यै त्वा सं यौमि [1. c. e] इति संयुत्य विभज्ञते—यथाभागं व्यावर्तेथाम् इति ॥ ७ ॥ यतः पुनर्न सँहरिष्यन् भवति ॥ ८ ॥ श्रथाभिमृश्रति—श्रम्ये त्वा [1. c. f] इति दिश्चणं पिएडं श्रमीषोमाभ्यां त्वा इत्युत्तरं पौर्णमास्यां इन्द्राप्तिभ्याम् इत्यमावास्यायामसंनयतः ॥ ६ ॥ इदमहँ सेनाया श्रमीत्वर्ये मुखमपोहामि [TB 3. 7. 5. 1,2] इति वेदेन कपालेभ्यो उद्गारानपोद्या मखस्य शिरो ऽसि [1. 1. 8g] इति दिश्चणं पिएडमादाय दिश्चणे

¹ D °लम

³ Gbe °म्या॰

² DGb शर्घ स्थ

कपालयोगे अधिश्रयति—धर्मो असे विश्वायुः [1. 1. 8h] इति ॥ १० ॥ रचमेवोत्तरं पि ।डमादायोत्तर्रकपालयोगे अधिश्रयति ॥ ११ ॥ पवमञ्जूर्वाएयेवेष्वत अर्ध्व कर्माणि क्रियन्ते ॥ १२ ॥ अत्राज्यं निर्वपति । उपरितरं वा ॥ १३ ॥ ॥ २४ ॥

सर्वाणि कपालान्यभिप्रथयति—उह प्रथस्वोह ते यज्ञपतिः प्रथताम् [1. c. i] इति ॥ १ ॥ अर्क्साम् पार्क्षति कूर्मस्येव प्रतिकृतिमश्वश्याममात्रं करोति ॥ २ ॥ पाज्यामप श्रानीय प्रदक्षिणं लेपेनाजुपरिमाष्टि—त्ववं गृहीष्व [1. c. k] इत्येकै-कम् । नातिचारयति ॥ ३ ॥ त्रिः पर्यक्ति करोति—अन्तरितँ रक्षो उन्तरिता अग्रतयः [1. c. l] इति ॥ ४ ॥ परि वाजपतिः कविः [4. 1. 2t] इति वा ॥ ४ ॥ देवस्त्वा सविता अपयतु [1. 1. 8m] इत्युल्मुकैः प्रतितपति ॥ ६ ॥ अभिस्ते तत्ववं माति धाक [1. c. n] इति द्भैरभिज्वलयति ॥ ७ ॥ अविदहन्तः अपयत [TB 3. 2. 8. 7] इति वाचं विस्त्रते ॥ ६ ॥ अप्रत्युल्मुकैन।भिन्ति वाचं विस्त्रते ॥ ६ ॥ अप्रत्युल्मुकैन।भिन्ति प्रसमाध्युहति ॥ ६ ॥ अप्रत्युल्मुकैन।भिन्ति प्रसमाध्युहति ॥ ६ ॥ अप्रत्युल्मुकैन।भिनत्य प्रयेनान्तवेदि तिस्रः प्राचीहदीचीवां लेखा जिल्हित्साइँ अप्रत्य प्रस्माम्यव्यक्ति । ६ ॥ अप्रत्युल्मुकैन।भिनत्या प्रयेनान्तवेदि तिस्रः प्राचीहदीचीवां लेखा जिल्हित्साइँ अत्ययम् । १० ॥ ॥ २६ ॥

इति देशपूर्णमासे प्रथमः प्रश्नैः ॥

¹ Gb ∘₹

² Gab °रां

³ D ॰नयन्

⁴⁻⁴ D प्रथमः, Ga प्रथमः सर्हः; Gc gives no colophon,

देवस्य त्वा सविद्धः प्रसवे इति स्प्यमादाय तृरोत संमृशंति—शतमृष्टिरसि वान-स्पत्या द्विषतो वधः सहस्रमृष्टिः शततेजा वायुरसि तिग्मतेजाः इति ॥ १॥ ऋपरेखाहवनीयं वेदिभवति यज्ञमानमाञ्यपरिमिता वा प्राची ॥ २॥ यथा हवीँ ष्यासन्नानि संभवेदेवं तिरश्ची ॥ ३॥

वेदेन वेदिं विविदुः पृथिवीँ सा पप्रथे पृथिवी पार्थिवानि ।

गर्भ विभित्त भुवनेष्वन्तस्ततो यहो जायते विश्वदानिः ॥ [TB 3. 3. 9. 10] इति पुरस्तात् स्तम्बयजुषो वेदेन वेदि जिः संमार्ष्ट्युपरिष्टाद् वा॥ ४॥ पूर्वार्धाद् विद्यति ॥ ४॥ पृथिव्ये वर्मासि इत्यन्तवेदि प्रागप्र-मुद्गप्रं वा दर्भ निधाय तस्मिन् स्फ्येन प्रहरति—पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा हिँसिषम् [1. 1. 9d] इति ॥ ६॥ अपहतो ऽरहः पृथिव्ये [1. с. i] इति स्फ्येन सतृत्यान् पाँस्नपादाय हरति—व्रजं गच्छ गोस्थानम् [1. с. k] इति ॥ ७॥ वर्षत्र ते बौः [1. с. l] इति वेदि प्रत्यवेद्यते ॥ ८॥ उत्तरतो निवपति—वधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैयों ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौक् ॥ अरहस्ते दिवं मा स्कान् [1. с. qr] इति ॥ ६॥ स उत्करो भवति ॥ १०॥ तमाद्रीभ्रो गृह्वाति—अररो दिवं मा पप्तः इति ॥ ११॥ एवमेव द्वितीयँ हरत्येवं तृतीयम् ॥ १२॥ अपहतो ऽरहः पृथिव्ये देवयजन्य [1. с. i] इति द्वितीयम् ॥ १३॥ अपहतो ऽरहः पृथिव्या अदेवयजनः [1. с. n] इति तृतीयम् ॥ १४॥ ॥ १॥ ॥

तृष्णीं चतुर्थे हत्वा स्पयेन वेदि परिगृह्वाति ॥ १ ॥ वसवस्वा परि गृहन्तु गायत्रेग छन्दसा [1. c. 8] इति दक्षिणतः ॥ २ ॥ रुद्रास्त्वा [1. c.] इति पश्चात् ॥ ३ ॥ आदित्यास्त्वा [1. c.] इत्युत्तरतः ॥ ४ ॥ स्पयेन वै सर्वे वेदिकर्म क्रियते ॥ ४ ॥ ततः संप्रेष्यति—

इमां नराः कृगुत वेदिमेख वसुमती कदवतीमादिखवतीम् ।

1 Ga °জ°

वर्ष्मेन् दिवो नाभा पृथिच्या यथायं यजमानो न रिष्येत्॥ [TB 3.7.7.13,14] एत देवेभ्यो जुष्टामदित्या उपस्थे। इमां देवा अजुषन्त सर्वे। रायस्पोषा यजमानं विशन्तु॥

इति ॥ ६ ॥ श्रथास्या उत्तमां त्वचँ सः इत्योत्करं गमयित ॥ ७ ॥ श्रथेनां खनित द्वयङ्गुलं व्यङ्गुलं चतुरङ्गुलं वा सीतामात्री रथवर्त्ममात्रीं यावत् पार्णयाः श्वेतं तावतीं वा—देवस्य सिवतः सवे कर्म कृणवित्त वेषसः [1. 1. 9t] इति ॥ ॥ मूलं छिनित्त ॥ ६ ॥ श्रा प्रतिष्ठाये सनित ॥ १० ॥ प्राश्ची वेदाँसावुष्ठयत्यभित श्राहवनीयं प्रतीची श्रोणी श्रभितो गार्हपत्यम् ॥ ११ ॥ मध्ये संनतां प्राचीमुदीचीं प्रवणां पुरस्तादँहीयसीं प्रश्चात् प्रथीयसीं दिच्चणतो वर्षीयसीं पुरीषवतीं करोति ॥ १२ ॥ यत् पुरीषमितश्चित उत्करं तद् गमयित ॥ १३ ॥ यत् त्रणं मूलं वातिश्चेत स्थेन तिच्छनित्त न नक्षेन ॥ १४ ॥ ॥ २ ॥

त्राहार्यपुरीषां पशुकामस्य वेदिं कुर्यात् खननपुरीषां प्रजाकामस्येति विश्वायते ॥ १ ॥ उद्भप्य नित्यमन्यदावपेदित्येकमखातायामेवान्यदावपेदित्यपरम् ॥ २ ॥ यत्र खनेत् तत्र खननमन्त्रं जपेत् ॥ ३ ॥ श्रिधिश्रेतेषु हविष्यु पौर्णमास्यां वेदिं कुर्यात् ॥ ४ ॥ पूर्वेद्यः प्राग् बर्हिष स्राहरखादमाबास्यायाम् ॥ ४ ॥ यत् प्रागु-त्तरस्मात् परिग्रौहात् तत् कृत्वोपवसति ॥ ६ ॥ समानामतरत् ॥ ७ ॥ ब्रह्माण्-मामन्त्रयते-- ब्रह्मन्तुत्तरं परिप्रहं परिप्रहीष्यामि इति ॥ ८ ॥ प्रस्तो ब्रह्मणा स्प्येन वेदि परिगृह्वाति—ऋतमसि [1. c. u] इति दिल्लागतः ऋतसदनमसि [1. c.]इति पश्चात् ऋतश्रीरसि [l. c. v] इत्युत्तरतः ॥ ६ ॥ श्रथैनाँ स्फ्येन प्रतीर्ची योगुप्यते—धा असि स्वधा असि [l. c.] इति ॥ १० ॥ अनुवाकशेषेण पश्चार्धे वितृतीयदेशे वेदेः स्पयं तिर्वञ्जं स्तब्ध्वा संप्रेष्यति - प्रोच्चर्णारासादयेष्माविहं हप-सादय ॥ स्रुवं च स्रुचश्व संग्राङ्के ॥ पत्नी संनह्याज्येनोदेहि इति ॥ ११ ॥ आग्नीभ्र एतानि कर्माणि कुर्यादित्येकमध्वर्युरित्यपरम् ॥ १२॥ उपनिनीय प्रोक्तणीः स्प्यस्य वर्त्मन दित्तिणेन स्प्यमसँस्पृष्टा बर्हिरासादयति ॥ १३ ॥ यं द्विष्यात तं ध्यायेत ॥ १४ ॥ उत्करे पुरस्तात प्रत्यञ्ज स्पयमुदस्यति-शतमृष्टिरिस वानस्पत्थो द्विषतो वधः [2. 6. 4. 1] इति ॥ १४ ॥ यं द्वेष्टि तस्य नाम गृह्णाति ॥ १६ ॥ इस्ताववनिज्य स्पयं प्रचालयति । नाग्रं प्रतिमञ्जति ॥ १७ ॥ वेदि कृत्वा नानवनिज्य हस्तौ पात्राणि

¹ D •रे

³ DbGc ৽ স ৽

पराहरयात् ॥ १८ ॥ उत्तरेस प्रसीताः पश्चात् प्रागन्निमध्मावर्िषी उपसादयति ॥ १६ ॥ ॥ ३ ॥

द्तिणिमध्ममुत्तरं बर्दिः ॥ १॥ स्रुवं च स्रुवश्चे प्राशित्रहरणं चादाय गार्हपत्ये वाहवनीये वा निष्टपति—प्रत्युष्ट रचः प्रत्युष्ट अरातयः [1.1.10a] इति ॥ २॥ वेदाग्नेः प्रतिविभज्य संमार्ष्टि । अप्रतिविभज्य वा ॥ ३॥ स्रुवमय उत्तानं घारयमाणो ऽप्रैरन्तरतो ऽभ्याकारँ सर्वतो विलमभिसमाहारं तनः लेद्ण्डम्—गोष्ठं मा निर्मृत्तम् [1. c. c] इति ॥ ४॥ कुँहूँ संमार्ष्टयुत्तानौं घारयमाणो ऽप्रैरन्तरतो ऽभ्याकारं प्राचीं मध्येबीह्यतः प्रतीचीं मूलैर्द्ग्डम्—वाचं प्राणं मा निर्मृत्तम् [1. c. d] इति ॥ ५॥ उपसुतं संमार्ष्टि तिरश्चीं घारयमाणो उप्रैरन्तरतो ऽभ्याकारं प्रतीचीं मध्येबीह्यतः प्राचीं मूलैर्द्ग्डम्—चत्तुः श्रोत्रं मा निर्मृत्तम् [1. c.] इति ॥ ६॥ यथा स्रुवं तथा भ्रुवाम्—प्रजां योनिं मा निर्मृत्तम् [1. c.] इति ॥ ७॥ रूपं वर्णं मा निर्मृत्तम् ॥ वाजिनं त्वा सपन्नसाहं संमार्जिम् [1. c. c] इति प्राशिन्द्रस्तम् ॥ ८॥ न संमृष्टानि चासंमृष्टानि च संस्पर्ययेत् ॥ ६॥ यदि संस्पर्ययेत् पुनरेव निष्टप्य संमृज्यात् ॥ १०॥ संमृष्टानि निष्टपति—अमेर्वस्तिजिन् हेन तेजसा निष्टपामि [1. c. b] इति ॥ ११॥ ॥ ४॥

श्रथैतानि संमार्जनान्यद्भिः सँस्पृश्याग्नौ प्रहरति ॥१॥ यतरस्मिन् निष्टपति^{*}—

दिवः शिल्पमवततं पृथिव्याः ककुभि श्रितम् ।

तेन वयँ सहस्रवल्शेन सपत्नं नाशयामिस स्वाहा ॥ [TB 3. 3. 2. 1]

इति ॥ २ ॥ उत्करे वोदस्यति ॥ ३ ॥ पत्नीमूर्ध्वक्कमासीनाँ संनद्यति तिष्ठन्तीं वा । स्वयं वा पत्न्यात्मानं मौजेन योक्त्रेणान्यतरतः पाशेनाभ्यन्तरं वाससो वाह्यतो वा—श्राशासाना सौमनसम् [1. 1. 10e] इति ॥ ४ ॥ उत्तरेण नाभि निष्ठक्यं प्रन्थि कृत्वा द्विणतो नाभेः पर्यूहते ॥ ४ ॥ अत्रे गृहपते उप मा ह्वयस्व इति गार्हपत्यमभिमन्त्रयते ॥ ६ ॥ देवानां पत्नीवप मा ह्वयस्वम् इति देवपत्नीरपरेण गार्हपत्यम् ॥ ७ ॥ देवपत्न्या लोकर्मुपतिष्ठते—पत्नि पत्न्येष ते लोको नमस्ते अस्तु मा मा हिँसीः इति ॥ ८ ॥ देशाद द्विणत उदीच्यपविशति—

इन्द्राण्गिवाविधवा भूयासमादितिरिव सुपुत्रा ।

1 G प्राग् for प्रागमम्

4 DGb वाजि

2 DaGac add स, Db add -मस-

5 Gb संमार्ष्टि

3-3 D जुहूमुत्तानां संमार्ष्टि प्राचीं

6 G लोक उ॰

श्रस्थृरि त्वा गाईपत्योपनिषदे सुप्रजास्त्वाय ॥ [TB 3.7.5.10,11] इति ॥ ६॥ गाईपत्यमभिमेनत्रयते—सुप्रजसस्त्वा वयम् [1.1.10/] इत्येतया ॥ १०॥ मम पुत्राः शत्रुहणो श्रथो मे दुहिता विराद् ।

उताहमस्मि संजया पत्युर्मे श्लोक उत्तमः ॥

इति च ॥ ११ ॥ पूषा ते विलं विष्यतु इति सर्पिर्धानस्य विलं विष्यति ॥ १२ ॥ श्रदितिरस्यच्छिद्रपत्रौ <u>उद्याद्य</u> श्वालीभादाय ॥ १३ ॥ ॥ ४ ॥

तस्यां पवित्रान्तर्हितायां प्रभृतमाज्यं निर्वपति-महीनां पयो ऽस्योषधीनाँ रस-स्तस्य ते उत्तीयमाग्रस्य निर्वपामि देवयज्याय [TB. 3. 3. 3. 5] इति ॥ १ ॥ दक्तिगाञ्चा-विधाशयति — इदं विष्णार्वि चक्रमे [1. 2. 13e] इति ॥ २ ॥ विलाप्य वा निर्वपति ॥ ३॥ इषे त्वा [1. 1. 1a] इति दित्तगार्धे गार्हपत्यस्याधिश्रयति ॥ ४॥ ऊर्जे त्वा [l. c.] इत्यपादाय वेदेनोपयम्यै पत्न्या उपयच्छति ॥ ४ ॥ तत् सा निमील्या-**नुच्छुसन्त्यवेत्तते**—महीनां पयो ऽस्योषधीनाँ रसो ऽदब्धेन त्वा चत्तुषावेत्ते ग्रुप्रजास्त्वाय [1.1. 10k] इति ॥ ६ ॥ तेजो ऽसि इत्युत्तरार्धे गाईपत्यस्याधिश्रयति ॥ ७ ॥ तेजसे त्वा इत्यपादाय वेदेनोपहत्याँहरति—तेजो ऽसि तेजो ऽतुप्रेहि [1. c. l] इति ॥ = ॥ म्राहवनीये अधिश्रयति—श्रिमस्ते तेजो मा वि नैत् [l. c.] इति ॥ ६॥ उत्तरेख प्रोक्तणीः स्प्यस्य वर्तमन् सादयति—अमेर्जिह्वासि सुभूँदेवानां धाम्रेधाम्रे देवेभ्यो यजुषे-यजुषे भव [l. c. mn] इति ॥ १० ॥ अधैनई ध्वर्युश्च यजमानश्च निमील्य वी-क्यानुच्छुसन् १८ हेर्नेहे — श्राज्यमसि [1. 6. 1b] इति श्रातिपद्य तस्य ते भन्नीय [1. c.] इत्यन्तेन ॥११॥ अथैनदुँदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां पुनराहारं त्रिरुत्पुनाति— शुक्रमिस ॥ ज्योतिरिस ॥ तेजो ऽसि [1. 1. 100] इत्येतिर्मन्त्रैः ॥ १२ ॥ आज्यवतीभ्यां पवित्राभ्यां प्रोक्तगीरुत्पुनाति—देवो वः सवितोत्पुनातु $[1.~\mathsf{c}.~p]$ इति पच्छो गायज्या 11 83 11 11 3 11

श्रनिष्कारिना मुवेगान्तर्वेद्याज्यानि गृह्वाति ॥ १ ॥ वेदे सुचो उत्याधाय चतुर्गृहीतं जुह्वाम्—शुकं त्वा शुकायां धान्नेधान्ने देवेभ्यो यज्ञवेयज्ञवे गृह्वामि [l. c. q] इत्येते विभिन्नेन्नेः । पश्चानां त्वा वातानाम् [1. 6. 1c] इति चतुर्थम् ॥ २ ॥ एवमे-

1 Ge °मनुम॰ 6 Ge °म॰
2 Ga °पात्रा, Ge °पवित्रा 7 Ge °मु॰
3 Ga °त्य 8 DGa om.
4 Ga वेदेनोपत्या॰, Gb वेदेनोपयाम्या॰ 9 Gab ध्रु॰

5 Gb ব্রহু°

वोत्तरैर्मन्त्रैरुपशृति ध्रुवायामिति गृह्वाति ॥ ३ ॥ अध्यहीतः पशृति चतुर्गृहीतं ध्रुवायां पश्चगृहीतं पश्चकामस्य ॥ ४ ॥ तैरेव मन्त्रैर्यजमानो उनुमन्त्रयते ॥ ४ ॥ अपि वाध्वयंवैरेवाध्वर्युर्गृह्वीयात् ॥ ६ ॥ याजमानैर्यजमानो उनुमन्त्रयते ॥ ७ ॥ भूयो जुह्वां गृह्वात्यल्पीय उपशृति भूयिष्ठं ध्रुवायाम् ॥ ६ ॥ समंविलं धारयमाणो जुह्वां गृह्वाति मध्यदेश उपशृति भूमौ अतिष्ठितायां ध्रुवायाम् ॥ ६ ॥ नान्तर्वेदि श्रिक्ट्र पश्चात् प्रतिहरन्ति ॥ १० ॥ नोत्कर आज्यं किंचन सादयति ॥ ११ ॥ आपो देवीरप्रेपुवः [1. 1. 56] इति प्रोक्षणीरिभमन्त्रय ब्रह्माण्मामन्त्रयते — ब्रह्मर प्रोक्षिष्यामि इति ॥ १२ ॥ प्रस्तो ब्रह्मणा विषायधमं प्रोक्षति — कृष्णो प्रत्यावरेष्ठे प्रमये ला स्वाहा [1. 1. 11a] इति ॥ १३ ॥ वेदिरसि [1. c. b] इति वेदिं वर्हिरसि [1. c. c] इति वर्हिः । एकैकं त्रिक्तिः प्रोक्षति ॥ १४ ॥ अन्तर्वेदि पुरोप्रनिर्थं वर्हिरसि प्रोक्षति — दिवे ला [1. c. d] इत्यतं अन्तरिक्षाय त्वा [1. c.] इति मृत्वम् ॥ १४ ॥ खुच्यत्राग्युपपाय्य मृतान्युपप्रायति ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥

सहस्रुचा पुरस्तात् प्रत्यश्चं प्रनिथ प्रत्युक्तति—पोषाय त्वा इति ॥१॥ यत् प्रोक्तिपामुिच्छुष्यिति तद्नतेविद् निनयति—स्वधा पितृभ्यः [1. с. e] इति ॥२॥ दिव्वणायै श्रोणेरुपक्रम्योत्तरस्याः संततां घाराँ स्नावयिति ॥३॥ पूषा ते प्रनिय विष्यतु इति बर्हिविस्नस्यित ॥४॥ ऊर्ध्व प्राश्चमुद्गूढं प्रत्यश्चमायच्छिति ॥४॥ पुरस्तात् प्रस्तात् प्रस्ताते । नानुमार्ष्टि न प्रतिमार्षि नावधूनोति । कर्षिनवापादक्ते —विष्णो स्त्पो ऽसि [1. с. g] इति ॥६॥ तस्मिन् पवित्रे श्रापिस्त्राति—

श्चयं प्राग्धापानश्च यजमानमिपगच्छताम् । यज्ञे स्थभूतां पोतारौ पवित्रे ह्व्यशोधने ॥ [TB 3. 7. 4. 12] इति ॥ ७ ॥ ततः संप्रेष्यति—

> रैतृंगीत बर्हिः परिधत्त बेर्दि जामिं मा हिँसीरमुया शयाना । दभैं स्तृगीत हरितैः सुबर्गैनिंष्का इमे यजमानस्य ब्रध्ने ॥

1 Gac °येत 7 D सावित्र्या वर्णात

2 Gb भूमि- 8 D • छेत्

3 Ga °ित, Gb प्रहरन्ति, Gc परिहरन्ति 9 Da धन्ते, Db धाते, Gb धाते, Gb पाक्के for

4 Ga विस्रस्येष्मं ॰पादत्ते

5 Gb om. 10 D 期种根で

6 Gbc ॰ध्येत

इति ॥ ८ ॥ ब्रह्मणे प्रस्तरं प्रयच्छिति — प्राणापानाभ्यां त्वा सत्ततुं करोमि इति ॥ ६ ॥ ब्रह्मा यजमानाय — यजमाने प्राणापानौ द्धामि इति ॥ १० ॥ मिय प्राणापानौ इति यजमानः प्रत्याह ॥ ११ ॥ ग्रुल्वं स्तृणाति — कर्णाप्रदसं त्वा स्तृणामि [1. 1. 11h] इति ॥ १२ ॥ त्रा दक्षिणाये श्रोणेः प्रपाद्योत्तरस्मादँसात् संततं सर्वस्यां वेद्यां बिद्धः स्तृणाति बालमनितहरूनम् — कर्णाप्रदसं त्वा स्तृणामि [1. c.] इति त्रिधातु पश्चधातु वा प्रागपवर्गे प्रत्यगपवर्गे वा ॥ १३ ॥ अप्रैः लान्याछाद्यति ॥ १४ ॥ ॥ ८॥ ॥ ८॥

धातौधातौ मन्त्रं जपति ॥१॥ श्रत्रैके उनुयाजार्थे उल्मुके निरुद्दन्ति ॥ २ ॥ प्रस्तरं धारयमालो उपरेलाहवनीयँ सँस्प्रष्टान परिधीन परिदधात्यद-गम्रं मध्यमम्—गन्धर्वो ऽसि विश्वावसुः $[1.~{
m c.}~i]$ इति इन्द्रस्य बाहुरसि $[1.~{
m c.}~k]$ इति दक्तिएं मित्रावरुणौ त्वा [l. c. l] इत्युत्तरम् ॥३॥ श्रभ्यग्रमाहवनीयं दिवसम्बागभ्रम् सरम् ॥ ४ ॥ एवम् नु विस्थेवैष्वत अर्ध्व कर्मासि क्रियन्ते ॥ ४ ॥ स्र्यस्ता पुरस्तात् पातु [1. c. m] इत्याहवनीयमभिमन्त्र्य मध्ये अग्ने स्थाधा-रसमिधावादधाति ॥ ६ ॥ वीतिहोत्रं त्वा कवे [l. c. n] इति दिवाणाम् ॥ ७ ॥ तुष्णीमृत्तराम् ॥ ८ ॥ वर्हिषः समावनन्तर्गर्भौ विघृती कृत्वा मध्ये वेदेरुदीची-नाग्रे निद्धाति विशो यन्त्रे स्थः [l. c. o] इति ॥ १ ॥ विभूत्योः प्रस्तरँ सादयति—वस्नाँ रुद्रायामादित्यानाँ सदिस सीद [1. c. p] इति ॥ १०॥ प्रस्तरे जुद्भम्—जुद्दूरिस घृताची [1. c. q] इति ॥ ११ ॥ समं मृत्तैर्देग्डं करोति ॥ १२ ॥ उत्तरेण जुहुमुपभृतं प्रतिकृष्टतरामधस्ताद् विधृत्योः उपमृदिस [l. c.] इति ॥ १३ ॥ उत्तरेखोपभूतं भ्रवां प्रतिकृष्टतरामुपरिष्ठाद् विभृत्योः भ्रवासि [l. c.] इति ॥ १४ ॥ श्रसँस्पृष्टाः सादयति ॥ १४ ॥ दिन्ने श्रेन खडँ खवँ सादयति । उत्तरेख वा भ्रवाम्-ऋषभा ऽसि शाकरो वृताचीना सुनुः प्रियेखा नाम्ना प्रिये सदिस सीद TB 3. 7. 6. 10] इति ॥ १६॥ ॥ ६॥

श्रयेनां श्रभिमन्त्रयते—एता श्रसदन् [1. 1. 11r] इत्यनुहाहस्येहेरण् ॥ १ ॥ विष्णुनि स्य वैष्णवानि धामानि स्थ प्राजापत्यानि इत्याज्यान्यभिमन्त्रयते ॥ २ ॥ सस्त्र-वामाज्यस्थालीं वेदं पात्रीं चादायापरेण् गाह्यत्यन् पविश्य इदमहँ सेनाया श्रभीत्वर्थे

1 Gb om.

5 Ga adds दभौ

2 D ° स्या

6 DGac अप्र°

3 Gb उपऋम्यो~~रा~~॰

7 D ॰नम्, Gb ॰नाम्

4 G ॰मवाप्र॰

सुखमपोहामि [TB 3.7. 5. 1,2] इति वेदेन ्रोडाशात् साङ्गारं भस्मापोह्याभि-मन्त्रयते—सूर्य ज्योतिर्विभाहि महत इन्द्रियाय बलाय इति ॥ ३॥ पाञ्यासुपस्तुणाति—

स्योनं ते सदनं करोमि घृतस्य धारया सुशेवं कल्पयामि ।

तस्मिन् सीदामृते प्रतितिष्ठ बीहीणां मेथ सुमनस्यमानः ॥ [1. c. 2, 3]

इति ॥ ४ ॥ श्राज्येनाभिघारयति—

श्राप्यायतां घतयोनिरप्तिर्ह्वयातुमन्यताम् । खमङ्दव त्वचमङ्दव ग्रुरूपं त्वा वसुविदं पश्रुनां तेजसामये जुष्टमभिषारयामि ॥ [1. c. 2]

इति दिच्चणम् । तृष्णीमुत्तरम् ॥ ४ ॥ सांनाय्यमभिघारयति---

यस्त श्रात्मा पशुषु प्रविष्टो देवानां विधमनु यो वितस्थे।

त्रात्मन्वान् सोम घृतवान् हि भूत्वा देवान् गच्छ सुवर्विन्दै यजमानाय मह्मम् ॥

[l. c. 3] इति ॥ ६ ॥ पाञ्यामुद्धासयति--

श्रार्द्रः प्रथस्तुर्भुवनस्य गोपाः ।

श्वत उत्स्नाति जनिता मतीनाम् ॥ [l. c.]

इति ॥ ७ ॥ न पर्यावर्तयति न भिनत्ति ॥ ८ ॥ ॥ १० ॥

इरा भूतिः पृथिव्ये रसो मोत्कमीत् [1. c.] इति कपालानि प्रत्यनिक्कः ॥१॥ अथैनावपरिवर्गमिष्कांषमनिक्क—देवस्ता सविता मध्यानकु [1. 3. 5d] इति ॥२॥ उपिरिष्टादभ्यज्याधस्तादुपानाक्ते ॥३॥ स्वक्कमकूर्मपृष्ठन्ते कृत्वा सांनाय्ये चालं-कृत्यान्तवेंिदि चतुर्होत्रा पौर्णमास्याँ हवीँ ध्यासादयेत् । पञ्चहोत्रामावास्यान्याम् ॥४॥ भूर्भुवः छवः इति प्रथमायां पौर्णमास्याम् ॥४॥ संवत्सरे पर्यागत पतामिरेवासादयेत् ॥६॥ प्रथम एव संवत्सर इत्याश्मरथ्यः । संवत्सरेसंवत्सर इत्यालेखनः॥७॥ अपरेण खुचः पुरोडाशावासादयित ॥ ८॥ मध्ये वेदेः सांनाय्यकुम्भ्यौ संघाय दित्तणस्यां वेदिश्रोणयाँ श्रुतमासादयत्युत्तरस्यां दिध॥६॥ अपि वा पूर्वे श्रुतमपरं दधीत्येकेषाम्॥१०॥ अप्रेण ध्रुवां वेदँ सादयित—

त्रयं वेदः पृथिवीमन्वविन्दद् गुहा सतीं गहने गह्नरेषु।

स विन्दतु यजमानाय लोकमच्छिद्रं यज्ञं भूरिकर्मा करोतु ॥ [TB 3. 7. 6.

13] इति ॥ ११ ॥ वेद्यन्तान् परिस्तीर्थ होत्वर्षदनं कल्पयति ॥ १२ ॥ जघनेन

1 D ॰तं

4 DGb स्वक्तकूर्मपृष्टन्तं, Gc स्वक्नं कूर्म-

2 TaitBr. सुवर्विद

प्रवदन्तं : Ga missing.

3 DGac 'निका'

5 D °₹1°

वेदिमुदगग्रैर्दर्भैः सँस्तीर्खे भवति ॥ १३ ॥ ॥ ११ ॥

ततः संप्रेष्यति—अप्तये समिध्यमानायातुवृहि इति ॥ १ ॥ आसीन इध्यं प्रख्वेप्रख्वे राटिएएएए।ति ॥ २ ॥ यत्राधिकावाति समिद्धो अप्त आहुत [TB 3. 5. 2. 3] इति तदेकाम-्याजसमिधमवशिष्य सर्वमिध्मशेषमभ्याधाय वेदेना-इवनीयं त्रिरुपवाजयति ॥ ३ ॥ स्रुवेख अवाया आज्यमादाय वेदेनो एएए।ति परिधिसंधिमन्ववहत्य दिव्यापात्रअमासीनः संततमृजुमाधारमाधारयति ॥ ४ ॥ प्रजापति मनसा ध्यायन् स्रुवेखाज्यस्थाख्या आज्यमादाय भ्रुवामाप्याययति — आप्यायतां भ्रुवा प्रतेन [1.6.5a] इत्येतया ॥ ४ ॥ तत्रेषो अत्यन्तप्रदेशो यत्र कच भ्रुवाया आज्यमादच प्रवमेवनमाप्याययति । भ्रुवाया प्रवानादिष्टाज्यार्थाः क्रियन्ते ॥ ६ ॥ ततः संप्रेष्यति—अप्रीत परिधी आप्ति च त्रिक्षः संग्रहि इति ॥ ७ ॥ सस्पर्ये-रिध्मसंनहनैराग्नीभ्रः परिधी आप्ति च त्रिक्षः संग्रहि इति ॥ ७ ॥ सस्पर्ये-रिध्मसंनहनैराग्नीभ्रः परिधी आप्ति च त्रिक्षः संग्रिष्ट इति ॥ ७ ॥ सस्पर्ये-रिध्मसंनहनैराग्नीभ्रः परिधी आप्ति च त्रिक्षः संग्रिष्ट इति ॥ ७ ॥ सस्पर्ये-रिध्मसंनहनैराग्नीभ्रः परिधी आप्ति च त्रिक्षः संग्रिष्ट इति ॥ ७ ॥ त्रुष्णी परिधीन् ॥ १॥ ॥ १॥ अप्रे वाजितदं वाजितदं वाजितदायै संमार्थि ॥ १० ॥ अप्रे वाजितदं वाजितदं वोत्तानौ पार्या प्रतिष्ठाप्य ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥

श्राहवनीयायाञ्जलि करोति—भुवनमिस विप्रथस्त ॥ अमे यष्टरिदं नमः [1. 1. 12ab] इति ॥ १ ॥ जुद्दूमाद्त्ते—जुहेहि [1. c. c] इति । उपभृतम् उपभृदेहि [1. c. d] इति ॥ २ ॥ उपभृति जुद्दूमत्याद्धाति—सुयमे मे अद्य प्रताची भ्यासँ स्वावतौ स्पाइतौ इति ॥ ३ ॥ तत्रैषो अत्यन्तेप्रदे तो यत्र कचोपभृति जुद्दूमत्याद्धाति मुखत प्रवाध्यूहति मुखत उपावहरित ॥ ४ ॥ न च सँशिक्षयित नाभिदेशे च सुचौ धारयते ॥ ४ ॥ समं प्राणैरित्येकेषाम् ॥ ६ ॥ अप्रेण भ्रुवामनविक्षः मस्तरमत्याकामिति—अमिविष्णु मा वामव किमिष्म् [1. c. e] इति ॥ ७ ॥ दिन्तिण्तो अवतिष्ठते—विष्णो स्थानमिस [1. c. h] इति ॥ ८ ॥ अन्तवैदि दिन्निणः पादो भवति। अवन्न इवै सव्यः ॥ ६ ॥ दिन्तिणं परिधिसंधिमन्ववहत्योध्वेस्तिष्ठभन्वार्द्धे यजमाने प्राश्चमुद्श्चँ संततमृजुमाधारमाधारयिति—समारभ्योधों ऽष्टाः [1. c. h] इति ॥ १० ॥ न्यञ्चमाधारयेद् वृष्टिकामस्योधवेँ स्वर्गकाम य ॥ ११ ॥ पतं भृयिष्ठमाद्धतीनां जुद्दोति ॥ १२ ॥ द्वैत्वा द्वे प्राणिति ॥ १३ ॥ हिँ वृद्द्धाः [1. c. n] इति स्वमुद्गुद्धाति ॥ १४ ॥ असँस्पर्शयन् सुचौ प्रत्याकामिति—॥ १४ ॥ ॥ १३ ॥

¹ DGc त्यंतः

⁴⁻⁴ Gbe हुत्वानु-; others as above.

² D संसि॰

⁵ Thus all the mss. E not in TaitS.

³ D अवधः (omitting इव), Ga अविश्ववस्

पाहि मामे दुश्वरितादा मा सुचरिते मज [1. 1. 120] इति ॥ १ ॥ एते एवाक्रमणप्रत्याक्रमणे मन्त्रवती भवतः ॥ २ ॥ तत्रैषो ऽत्यन्तप्रदेशो या उत्तरतः सन्नाहुतीर्जुहोत्युत्तरं परिधिसंधिमन्ववहृत्य ता जुहोति । या दक्षिणतो दक्षिणं परिधिसंधिमन्वव त्य ताः ॥ ३ ॥ दक्षिणेनैव दक्षिणाक्रीमित सब्येनोद्क् । अपि वा
सब्येन दक्षिणा दक्षिणेनोद्क् ॥ ४ ॥ प्रत्याक्रम्य जुहा भ्रुवाँ समनिक्ष-मक्षस्य
शिरो ऽसि सं ज्योतिषा ज्योतिरक्क्षम् [1. c. p] इति ॥ ४ ॥ उन्नीतँ रायः इति
स्रुवेण भ्रुवाया म्राज्यमादाय स्वीराय स्वाहा इति जुहुं प्रत्यभिघारयति ॥ ६ ॥
यक्षेन यज्ञः संततः इति जुहा भ्रुवाम् ॥ ७ ॥ निघाय स्वचौ वेदेरव्यन्तं विण्नमादायोत्तरत उत्करे प्राञ्चौ प्रवरायाः तिष्ठेते—

क इदमध्वर्युभीविष्यति स इदमध्वर्युभीविष्यति । यज्ञो यज्ञस्य विष्णो स्थाने तिष्ठामि । वागार्त्विज्यं करोतु मन श्वार्त्विज्यं करोतु । वाचं प्रपद्ये । भूभुवः सुवः ॥

इति पूर्वो अवर्युः।

क इदमग्रीद् भविष्यति स इदमग्रीद् भविष्यति । यज्ञो यज्ञस्य विष्योा स्थाने तिष्ठामि । वागार्तिष्यं करोतु मन भ्यार्तिष्यं करोतु । वाचं प्रपदे । भूर्भुवः सुवः ॥

इति॥ =॥ ॥ १४॥

अपर आग्नीश्वः ॥ १ ॥ स्प्यं चेध्मसंनद्दनानि चान्वारभेते ॥ २ ॥ ब्रह्मा-समामन्त्रयते—ब्रह्मत् प्रवरायाश्रावयिष्यामि इति ॥ ३ ॥ तँतो ब्रह्मसा प्रस्तो ४६व-युर्राश्चावयति—आ श्रावय [1. 6. 11. 1] इति ओ श्रावय इति वा ॥ ४ ॥ अस्तु श्रीषट् [1. c.] इत्याग्नीश्वः प्रत्याश्चावयति ॥ ४ ॥ तत्रैषो उत्यन्तप्रदेशो यत्र कचाध्वयुराश्चावयिश्वत्यमेवाग्नीश्चो उपरेसोत्करं दक्तिसामुखस्तिष्ठन् स्पर्यं सेध्म-संनद्दनमूर्ध्वं धारयमासः प्रत्याश्चावयति ॥ ६ ॥ श्चाग्नीश्चागोरे तु सोमे ॥ ७ ॥ आश्चाव्य प्रवरं प्रवृक्षीते—अग्निदंवो होता देवान् यत्त्वद् विद्वांश्चिकत्वान् मनुष्वद्भरतवद-

1 D दिच्छां का॰, Gbc दिच्चिग्रात्याका॰

4-4 Ga प्रस्तो बहागा, Gb प्रस्तो

2 Gbc add त्रिः

5 Ga om. श्रध्वर्युः; Gb ब्रह्म

3 D °रभ्यंतं, Gac °रभ्यन्तरं, Gb °रप्यन्तः

दोनद्दोनर् इति यथार्षेयो यजमानः ॥ ६ ॥ त्रीनौर्षेयान् मन्त्रकृत इत ऊर्ध्वान् वृणीते ॥ ६ ॥ त्रापि वा मनुनद् इत्येव प्रवृणीते ॥ १० ॥ पुरोहितस्यार्षेयान् राज्ञः प्रवृणीते ॥ ११ ॥ ब्रह्मएवदा च वच्चद् ब्राह्मणा त्रस्य यज्ञस्य प्रवितारः इत्युक्तवा त्रसौ इति होतुरुपाँग्रु नाम गृह्णाति ॥ १२ ॥ मानुषः इत्युक्तैः ॥ १३ ॥ वेद्यां तृणमिपि-सृज्य ॥ १४ ॥ ॥ १४ ॥

अनपव्या रन्तः प्रचरन्तीति विश्वायते ॥ १॥ यत्राभिजानाति वृतवैतीमध्यों सुचमास्यस्व [2. 5. 9. 6] इति तज्जुद्धपमृतावादायात्याकम्याश्राव्याद्ध—
समिधो यज इति ॥ २ ॥ वषट्कृते जुद्दोति ॥ ३ ॥ आश्राव्याश्राव्य यजयज इत्येवोत्तरेभ्यः संप्रेष्यति ॥ ४ ॥ अपरेग्राघारसंभेदं प्राचः प्रयाजानभिकामन् जुद्दोति
॥ ४ ॥ समानत्र वा ॥ ६ ॥ अपि वा समिधः पुरस्ताद् यजति तन्न्गातं दिन्तग्रात इडः पश्चाद् वर्द्दिरुत्तरतः स्वाद्दाकारं मध्ये ॥ ७ ॥ यत्र समिधस्तत्रं सर्वा
आद्वर्तार्जुद्धयात् ॥ ८ ॥ चतुर्थः द्दोष्यक्षौपभृताद्धं जुद्धार्मानयते ॥ ६ ॥ पश्च
प्रयाजानिष्द्वा प्रत्याकम्य यज्जुद्धामाज्यं परिशिष्टं तेन द्दीः ष्यमिघारयति—
भ्रवामत्रे अधान्नेयं पुरोडाशमथोत्तरमथ श्रतमथ दृष्युपभृतमन्ततः ॥ १० ॥
अथायतने सुचौ साद्यित्वा पुनरादत्ते ॥ ११ ॥ एवमादत्ते भवत आ स्विष्टकृतः
॥ १२ ॥ आँज्यभागाभ्यां प्रचरति ॥ १३ ॥ अप्रये ऽनुकृहि इति संप्रेष्यति ॥ १४ ॥
जुद्धां चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा पञ्चगृहीतं वात्याकम्य आव्याद्द—आर्थं यज इति
॥ १४ ॥ वषट्कृत जत्तरार्धपूर्वार्धः जुद्दोति ॥ १६ ॥ नैतामुत्तरेगान्यामाद्वर्ति
जुद्दोति प्रत्याकम्य ॥ १७ ॥ ॥ १६ ॥

सोमायानुबृहि इति संप्रेष्यति ॥ १ ॥ यथागृहीतमाज्यं गृहीत्वात्याक्रम्याश्राव्याह—सोमं यज इति ॥ २ ॥ वषद्कृते दिन्निणार्धपूर्वार्धे प्रबाहुक् पूर्वया
बुहोति ॥ ३ ॥ नैतां दिन्निणेनान्यामाहुति जुहोति प्रत्याक्रम्य ॥ ४ ॥ तत्रैषो
अत्यन्तप्रदेशः स्रुवेणैवाज्यदोहयोरित्यंवद्यति हस्तेन पुरोडाशस्य ॥ ४ ॥ जमदश्रीनामेव पञ्चावत्तं चतुरवत्तमितरेषाम् ॥ ६ ॥ श्राप्यजामदग्न्यो जामदग्न्यमामन्त्र्य पञ्चावत्तं कुर्वीत ॥ ७ ॥ ततः संप्रेष्यति—श्रमय ऽनुबृहि इति ॥ म ॥ जुह्नामु-

1 D ॰भरतवददावत्, Ga ं॰भरतवद्देवाद्देवत्, 6 Gb जुह्वां समा॰

Gb °भरतवदोवदतोवत्

7 Gbc तत आ॰

2 DGa om. त्रीन्

8-8 D उत्तरार्धे

3 Gb मधुम°.

9 DGa om.

4 Gb प्रयाजाननभि च का॰

10 Gb om इंति

5 Gb सामद्धतमस्तत्र

पस्तीयोग्नेय य पुरोडाशस्याङ्गुष्टेन माँससाँहिताभ्यामङ्गुलीभ्यां मध्याद्वदाय पूर्वाघांद्वदाति पश्चाघांत् तृतीयं यदि पञ्चावदानः—मा भर्मा संविक्शा मा त्वा हिँसिषं मा ते तेजो ऽपक्रमीत्। मरतमुद्धरेमजुषिष्ठ। श्रवदानानि ते प्रत्यवदास्यामि। नमस्ते श्रस्तु मा मा हिँसीः [TB 3. 7. 5. 5] इति ॥ ६॥ श्रङ्गष्टपर्वमात्राययवदानान्यसंभिन्दश्चवद्यति॥ १०॥ श्रवदानान्यभिघार्य हविः प्रत्यभिघार्यति—

यदवदानानि ते ऽवधन् विलोमाकार्षमात्मनः ।

आज्येन प्रत्यनजम्येनत् तत् त श्राप्यायतां पुनः ॥ [1. c. 5,6]

इति ॥ ११ ॥ श्राक्रम्याश्राव्याह—श्रियं इति ॥ १२ ॥ वषद्कृते मध्ये जुहोति ॥ १३ ॥ श्रिपद्घदिवाप्रत्तिण्नाज्यँ हुत्वा पुरोडाशं जुहोति तत श्राज्यम् ॥ १४ ॥ ॥ १७ ॥

पूर्वापूर्वा सँहितामाहुर्ति जुहोत्या स्विष्टकृतः ॥ १ ॥ आपि वा स्रुच्यामाधारमिभजुहुयात् ॥ २ ॥ तत उपाँश्चयाज्ञाय संप्रेष्याति—विष्णवे इत्युपाँशु अजुबूहि इत्युच्धेः ॥ ३ ॥ यथागृहीतमाज्यं गृहीत्वात्याक्रम्याश्राव्याह्—विष्णुम् इत्युपाँशु यज इत्युच्धेः ॥ ४ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ ४ ॥ अग्नीषोमीयमेक उपाँ-श्चयाज्ञं समामनन्ति प्राजापत्यमेके ॥ ६ ॥ स एष पौर्णमास्यामेव भवति ॥ ७ ॥ यथाग्नेयेनेवमुक्तमेन पुरोडाशेन प्रचरति—अभीषोमास्याम् इति पौर्णमास्यां इन्द्रामिन्याम् इत्यमावास्यायाम् ॥ ८ ॥ इत्यसंनयतः ॥ ६ ॥ अथ यदि संनयत् इन्द्राया-जुबूहि इति संप्रेष्यति ॥ १० ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाज्ञी भवति ॥ ११ ॥ जुह्नामुपस्तीर्य द्विः श्टतस्यावद्यति द्विद्वंश्चश्चतुरवदानस्य त्रिः पञ्चावदानस्य ॥ १२ ॥ अभिघार्यात्याक्रम्याश्चाव्याह—इन्द्रं यज इति ॥ १३ ॥ महेन्द्रम् इति वा ॥ १४ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ १४ ॥ प्रत्याक्रम्य स्रुवेण पार्वणौ होमौ जुहोति—

ऋषमं वाजिनं वयं पूर्णमासं यजामहे । स नो दोहताँ सुवीयेँ रायस्पोषँ सहिस्रणम् । प्राणाय सुराधसे पूर्णमासाय स्वाहा ॥ [1. c. 13]

इति पौर्शमास्याम्।

श्रमावास्या सुभगा सुरोवा धेनुरिव भूय श्राप्यायमाना । सा नो दोहताँ सुवीर्य ग्रयस्पोषँ सहस्रियाम् । श्रपानाय सुराधसे ऽमावास्यायै स्वाहा ॥ [1. c.]

1 Da ऊर्ववलोमा॰, Gab कारिषमा॰

3 Gb om.

2 Ga गृहीत्वाक॰

4 Gb त्रिस्त्रिः

इत्यमावास्यायाः ॥ १६॥ ॥ १८॥

अत्र नारिष्ठा- होमान् जुहोति-

दश ते तनुवो यज्ञ यज्ञियास्ताः प्रीयातु यजमानो घृतेन ।
नारिष्ठयोः प्रशिषमीडमानो देवानां दैव्ये ऽपि यजमानो ऽमृतो ऽमृत् ॥ स्वाहा ॥
यं वां देवा अकल्पयन्नूजों भागँ शतक्रत् ।
एतद्वां तेन प्रीयानि तेन तृप्यतमँहहौ ॥ स्वाहा ॥
ऋहं देवानाँ सुकृतामस्मि लोके ममेदमिष्टं न मिथुर्भवाति ।
ऋहं नारिष्ठावनुयजामि विद्वान् यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद् भागधेयम् ॥ स्वाहा ॥
अदारसद् मवत देव धोमास्मिन् यज्ञे मक्तो मृडता नः ।
मा नो विददिसभा मो अशस्तिमां नो विदद् वृजना द्वेष्या या ॥ स्वाहा ॥

[TB 3.7.5. 11-13] इति ॥ १॥ ततः संप्रेष्यति—अभये स्वष्टकृते ऽनुमूहि इति ॥ २॥ जुह्रामुपस्तीर्य सर्वेषाँ हविषामुत्तरार्धात् सकृत्सकृष्टः रवदानस्यं द्विः पञ्चाव-दानस्य ॥ ३॥ स्थवीयाँस्येतानि दैवतेभ्यो भवन्ति ॥ ४॥ द्विरभिघार्य न हविः प्रत्यभिघारयित ॥ ४॥ अत्याक्रम्याश्राव्याह—अभि स्वष्टकृतं यज इति ॥ ६॥ वष-दकृत उत्तरार्धपूर्वार्धे ऽतिहाय पूर्वा आहुतीर्जुहोति ॥ ७॥ प्रत्याक्रम्यायतने सुचौ सादयति ॥ ८॥ अत्रैके प्राशित्रं समामनन्ति । उपरिष्टादेके ॥ ६॥ ॥ १६॥

दैति दर्शपूर्णमासे द्वितीयः प्रश्नैः॥

¹ Gb adds अवद्यति 2 Gc repeats उपरिष्टादेके

³⁻³ D इति द्वितीयः, Ga ॥२॥, Go द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः

इडापात्रमुंपस्तीर्याग्नेय ए रोडाशस्य दक्षिणार्धात् पूर्वमिडावदानमवः द्यति—

मनुना दश्चं घृतपदीं मित्रावरुणसर्मारिताम् । दिस्रणार्थोदसंभिन्दश्ववद्याम्येकतोसुखाम् ॥ [TB 3.7.5.6]

इति ॥ १ ॥ पृष्ठं संभिद्य पूर्वार्घाद् यजमानभागमवद्यत्यसुमिव दीर्घम् ॥ २ ॥ संभेदाद् द्वितीयमिडावदानमवद्यति ॥ ३ ॥ पवँ सर्वेषाँ हविषामिडाँ समवद्यति ॥ ४ ॥ स्थवीयाँस्येतानि सौविष्टकृतेभ्यो भवन्ति ॥ ४ ॥ ऋभिघार्यान्तरा हवीँषि स्वस्थ हत्वा होत्र इडामादघाति ॥ ६ ॥ स्वयं वा होतेडामादत्ते ॥ ७ ॥ ऋग्रेस होतारमध्वर्युद्वित्तातिकाँमिति ॥ ६ ॥ ऋगुत्स्रुजन्निव होतेडयाँध्वर्युं परिगृँद्धाति ॥ ६ ॥ पश्चात् प्राङ्कपविश्य स्ववेस होतुरङ्गुलिपर्वसी ऋनिक्त ॥ १० ॥ एवंमक्त्वा- परमनिक ॥ ११ ॥ यथेतं प्रतिपरेत्य पुरस्तात् प्रत्यङ्कासिन इडाया इडामादघा- ति ॥ १२ ॥ हस्त्याँ होत्रे सकृदुपस्तुसाति द्विरादघाति सकृद्यभिघारयति ॥ १३ ॥ स्वयं वा होतोत्तरमिडावदानमादत्ते ॥ १४ ॥ लेपाद्वंपस्तुसाति ॥ १६ ॥ उपह्रयमानामिडामन्वारभेते ऋध्वर्युर्यजमानश्च ॥ १७ ॥ यत्राभिजानाति दंव्या ऋध्वर्यं वपहूता उपहूता मनुष्याः [2. 6. 7. 4] इति ॥ ६० ॥ १ ॥ यत्राभिजानाति दंव्या ऋध्वर्यं वपहूता उपहूता मनुष्याः [2. 6. 7. 4] इति ॥ ६० ॥ ॥ १ ॥

तद्भ्वर्युरतं मन्त्रं जपति—उपहूतः पशुमानसानि [TB 3. 3. 8. 4] इति ॥ १ ॥ यत्राभिजानाति उपहूतो ऽयं यजमानः [2. 6. 7. 5] इति तद् यजमान पतमेव मन्त्रं जपति ॥ २ ॥ उपहूतायामिडायामवान्तरेडाँ होता प्राक्षाति—वाचस्पतये त्वा हुतं प्राक्षाभि सदसस्पतये त्वा हुतं प्राक्षामि [2. 6. 8. 1] इति ॥ ३ ॥ उपहूतामिडां यजमानपञ्चमा ऋत्विजः प्राक्षानित—

1 Gbc ॰पात्र उ॰

4 D परिमगृ॰, Ga परिप्रगृ॰, Gb परिप्रतिगृ॰

2 D र्दाविणाकः

5 D •H•

3 Da 'डाया श्र॰, Db 'डायां श्र॰, Ga 'डाया' 6 D 'र्युवः

इंडे भागं जुषस्व नो जिन्व गा जिन्वार्वतः ।

तस्यास्ते भिचनायाः स्याम सर्वात्मानः सर्वगयााः ॥ [TB 3. 7. 5. 7]

इति ॥ ४ ॥ प्राश्य तुष्णीमासीता मार्जनात् ॥ ४ ॥ श्रन्तर्वेदि पवित्रवति मार्ज-यन्ते—मनो ज्योतिर्जुषताम् [1.5.3q] इति ॥६॥ आक्षयं प्रोडाशं प्राञ्चं विरुप प्राशित्रहरूएएएसय प्राशित्रमवद्यति—

श्रज्यायो यवमात्रादाव्याधात् कृत्यतामिदम् ।

मा रूरुपाम यज्ञस्य शुद्धं स्विष्टमिदं ह्विः ॥ [ТВ 3. 7. 5. 6]

इति ॥ ७ ॥ ग्ट्युद्धदेखायु ॥ ८ ॥ श्रविरुज्याङ्गुष्ठेनोपमध्यमया चाङ्गुल्या यव-मात्रं पिष्पलमात्रं वादाय ॥ ६॥ ॥ २॥

श्राग्नेयं पुरोडाशं बर्हिषदं कृत्वा यजमानो अभिमृशति । तद् याजमाने व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥ अथेनं चतुर्घा कृत्वा व्यादिशेत्ं—इदं ब्रह्मण इदं होतिरदम-ष्वर्थेरिदममीधः [TB 3. 3. 8. 8] इति ॥ २ ॥ इदं यजमानस्य इत्यध्वर्ध्यज्ञमान-भागम् ॥ ३ ॥ स्थवीयाँस्येतानीडावदानेभ्यो भवन्ति ॥ ४ ॥ व्यादिश्यासीधे उम्रे³ षडवत्तमादधाति ॥ ४ ॥ उपस्तीर्यावदौयाभिघार्य पुनरेवोपस्तीर्यावदौया-भिघारयति । षडवर्तं संपादयति ॥ ६ ॥ प्रान्तात्वाञ्चीञ्चः-

उपहुतो द्यौः पितोप मां द्यौः पिता ह्वयताम् ।

अभिरामीधादायुषे वर्चसे जीवात्वे पुरायाय ॥ [TB 3. 7. 6. 15]

इति ॥ ७ ॥ वेदेन ब्रह्मयजमानभागौ परिहरति ॥ ८ ॥ म्रान्येन होत्रे उन्येनाध्व-र्यवे ॥ ६ ॥ पृथिव्ये भागो ऽसि इति होता प्राश्नाति त्रन्तरित्तस्य भागो ऽसि इत्यध्वर्युः दिवो भागो ऽसि इति सँस्थिते ब्रह्मा ॥ १० ॥ अन्वाहार्यपचने महान्तमोदनं पक्त्वा-भिघार्यानभिघार्य वोद्वास्यान्तर्वेद्यन्वाहार्यमासम्नं यजमानो अभिमृशति । तद् याजमाने व्याख्यास्यामः ॥ ११ ॥ ॥ ३ ॥

दिस्रणस्य उपहर्तवै इति संप्रेष्यति ॥ १ ॥ य ऋत्विजामुत्तरतः स्युस्तान् ब्रुयात्—दिच्चित एत इति ॥ २ ॥ तेभ्यो दिच्चित श्रासीनेभ्यो उन्वाहार्ये द्वाति— बाह्मणा अयं व ओदनः इति ॥ ३ ॥ उत्तरतः परीत इति पुनराह ॥ ४ ॥ हविःशेषानु-द्वास्योल्मुके अपिस्ज्य संप्रेष्यति - बहान प्रस्थास्यामः॥ समिधमाधायामीत् परिधीँ श्वामि

1 Gbe °दिशति

om. अवदायाभि

2 D om 53

ं 5 D न ब्रह्मयजमानभागौ परिप्रा॰

3 G श्राधा for श्रवदा 6 Gb adds दिश्यां

4 Gb •स्तीर्याभिधा•, Gc •स्तीर्याधा•: Ga

च सक्तत्सकृत् संग्रिट्ट इति ॥ ४ ॥ प्रस्ति ब्रह्मणाद्यीधो उन्याजसमिधमादधाति—
एषा ते ऽमे समित् तया वर्धस्व चाप्यायस्व ।
वर्धतां च ते यज्ञपतिरा च प्यायताँ स्वाहा ॥

इति ॥ ६ ॥ श्रस्पयैरिध्मसंनद्दनैराक्षीध्रः परिधीँ श्राग्नि च सक्तत्सकृत् संमार्ष्टि । तृष्णीं परिधीन् ॥ ७ ॥ श्रप्ने वाजजिद् वाजं त्वा सस्वाँसं वाजं जिगिवाँसं वाजिनं वाजजितं वाजजित्यायै संमाज्य्यं प्रिमन्नादमन्नावाय [TB 3. 7. 6. 17,18] इत्यक्ति संमार्ष्टि ॥ ८ ॥ श्रथेतानि संमार्जनात्यद्भिः संस्पृश्याद्वनिये प्रहरति—

यो भूतानामधिपती रुद्रस्तन्तिचरो हर्षौ ।
प्रशूनस्माकं मा हिँसीरेतदस्तु हुतं तव ॥ स्वाहा ॥ [TB 3. 3. 2. 5]
इति ॥ ६ ॥ उत्कर उदस्यतित्येकेषाम् ॥ १० ॥ ॥ ४॥

जुहूपभृतावादायौपभृतं जुहाँ समानीयात्याकम्याश्राव्याह—देवान् यज इति ॥ १ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ २ ॥ श्राश्राव्याश्राव्य यजयज इत्येवोत्तराभ्याँ संप्रेष्यति ॥ ३ ॥ श्राश्रेणाघारसंभेदं प्रतीचो उन्याजान् यजति ॥ ४ ॥ प्राञ्च-मुत्तममनुसँस्थापयति ॥ ५ ॥ उत्तमेनेतरावनुसंभिनात्ति ॥ ६ ॥ प्रत्याक्षम्याय-तेने स्नुचौ सादयित्वा वाजवतीभ्यां व्यूहिति ॥ ७ ॥ वाजस्य मा प्रस्वेन [1. 1. 13a] इति दित्तिणेनोत्तानेन सप्रस्तरां जुहूमुद्गृह्णाति । श्रथा सपन्नां इन्हो मे निप्राभे-णाधराँ श्रकः इति सब्येन नीचोपभृतं नियच्छति ॥ ६ ॥ वद्माभं च [1. c. b] इति जुहूमुद्गृह्णाति । निप्राभं च [1. c.] इत्युपभृतं नियच्छति ॥ ६ ॥ ब्रह्म देवा श्रवीवधन् [1. c.] इति प्राचीं जुहूं प्रोहति ॥ १० ॥

श्रथा सपत्नानिन्द्रामी मे विष्चीनान् व्यस्यताम् [1. c.]

इति प्रतीचीमुपभृतं बहिचेंदि निरस्यति ॥ ११ ॥ श्रद्भिरभ्युक्योपभृतमभ्युदाहृत्य जुह्ना सँस्रावेण परिघीननिकि—वसुभ्यस्वा [1. c. c] इति मध्यमं छेभ्यस्वा [1. c.] इति दक्तिणं श्रादित्येभ्यस्वा [1. c.] इत्युत्तरम् ॥ १२ ॥ न प्रस्तरे
जुहूँ साद्यति ॥ १३ ॥ विधृतीभ्यां प्रस्तरँ समुक्तिप्य विधिति विधृती श्रिपसुज्य
स्रुजु प्रस्तरमनिक्ति—श्रक्तं रिहाणाः [1 c. d] इति जुह्नामग्रं वियन्तु वयः [1. c.]
इत्युपभृति मध्यं प्रजां योनि मा निर्मृत्वम् [1. c. e] इति भ्रवायां मूलम् ॥ १४ ॥
पवमेव द्वितीयमनिक्ति। पवं तृतीयम् ॥ १४ ॥ श्रायुषे त्वा इत्यक्तस्य तृण्मपयर्त्यं

1 Gb adds वर्धिर्षामहिष च वयमा मा च 4 Gb मध्ययं

प्यासिषीमहि

5 Gb adds श्राप्यायन्तामोषधयः

2 D सकृत् only once.

6 Gb °यम्ब

3 D रूपा

जुहां प्रस्तरं प्रतिष्ठाप्याश्रान्यासीनः संप्रेष्यति—इषिता दैन्या होतारो भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः स्कृताकाय स्कृत ब्रूहि [TB 3. 3. 8. 11] इति ॥ १६ ॥ श्रानृच्यमाने स्कावाके ॥ १७ ॥ ॥ ५ ॥

सह शाखया प्रस्तरसुपरीव प्राञ्चमाहवनीये प्रहराति—रोहितेन त्वाप्रिदेवतां गमयतु [1.6.4p] इत्येतिर्मन्त्रैः । महतां पृषतय स्थ दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमेर्यं [1.1.स्येत् ॥ ३ ॥ जिह्ममिव इस्तं कृत्वा न्यञ्चमन्ततो नियच्छति ॥ ४ ॥ यत्राभिजा-नाति श्राशास्ते ऽयं यजमानो ऽसौ [2. 6. 9. 7] इति तत् प्रस्तरमिएसुज्याह श्रमीद् गमय इति ॥ ४ ॥ त्रिरञ्जलिनाग्नीघाः प्रस्तरमुर्घ्वमुद्यौति ॥ ६ ॥ न विश्वञ्चं विद्यु-यात् ॥७॥ ततो ऽध्वर्युमाह-श्रवुष्रहर संवदस्व इति ॥८॥ पुरस्तादपात्तं तृरामध्व-र्युरनुप्रहरति—स्वगा तनुभ्यः इति ॥ १ ॥ एतदेतत् इति त्रिरङ्गुल्यान्ववदिशति # १० ॥ श्रहीनः प्राणः इति प्राणायतनानि संमृशति ॥ ११ ॥ श्रायुष्पा श्रमे ऽस्यायुर्मे पाहि [1.1.13i] इति मुखं विमुष्टे ॥ १२ ॥ ध्रवासि [1.c.l] इतीमामभि-मृश्यै अगानभीत् [2. 6. 5. 6] इति [श्रध्वर्युर्] श्राँह । अगन् [1. c.] इत्याग्नीधः । श्रावय इत्यध्वर्युः । श्रीषट् इत्याग्नीभ्रः ॥ १३ ॥ मध्यमं परिधिमन्वारभ्य संप्रेष्यति— स्वगा दैव्या होतृभ्यः स्विस्तर्मानुषेभ्यः शंयोर्बूहि [TB 3, 3, 8, 11] इति ॥ १४ ॥ अनुच्यमाने शंयुवाके परिधीन् प्रहरति—यं परिधि पर्यधरथाः [1. 1. 13m] इति मध्यमं यज्ञस्य पाथ उप समितम् [l. c. n] इतीतरौ ॥ १४ ॥ श्रवाञ्चमुत्तरार्ध्य-मङ्गारेषुपोहति ॥ १६ ॥ जुह्मामुपभृतो मुखमवधाय सँस्नावेख परिधीनभिजहोति -- सँसावभागा स्थेषा बृहन्तः [1. c. o] इति ॥ १७॥ अत्रतिचेजो हविःशेषान् भत्तयन्ति॥१८॥ ॥६॥

सस्रवे जुद्दूपश्वतावध्वर्युरादत्ते वेदँ होता स्पयं चाज्यस्थालीमुदकमएडलुं चाग्नीभ्रः॥१॥पत्नीः सं[या]जिथिष्यन्तः प्रत्यञ्चः प्रतिपरियन्ति॥२॥
दित्तिणेन गाईपत्यमध्वर्युः प्रतिपद्यत उत्तरेणेतरौ ॥३॥ कस्तम्भ्याँ स्रुचौ
सादयति—अर्भेर्वामपन्नगृहस्य सदिस सादयामि [1. c. p] इति ॥४॥ धुरोः
प्रोहति—धिर धुर्यौ पातम् [1. c. r] इति ॥४॥ यदि पाञ्या निर्वपेत् स्पये विमुअवेत् ॥६॥ अपरेण गाईपत्यमूर्ध्वत्रव आसीना ध्वानेनोपाँशु वा पत्नीः
संयाजयन्ति॥७॥वेदमुपशृतं कृत्वा सोमायानुवृहि इति संग्रेष्यति॥ ॥ ॥ यथा-

¹ Ga वृष्टिमावह

³ Ga ॰मृश्याया Gc ॰मृश्यागा

² Gab विधु॰

⁴ DGb om

गृहीतमाज्यं गृहीत्वाश्राव्याह—सोमं यज इति ॥ ६ ॥ वषद्कृते दिख्याचे जुहोति ॥ १० ॥ यथागृहीतेनैव पत्नीः संयाजयन्ति ॥ ११ ॥ तबच्ट्रे ऽनुवृहि इति संप्रेष्यति ॥ १२ ॥ श्राश्राव्याह—त्वद्यारं यज इति ॥ १३ ॥ वषद्कृत उत्तराधे जुहोति ॥ १४ ॥ उत्तरतः सोमं यजित दिख्यातस्त्वद्यारमित्येकेषाम् ॥ १५ ॥ श्रत्र राकां पुत्रकामो यजेत सिनीवालीं पश्रकामः कुह्रं पुष्टिकामः ॥ १६ ॥ राकाया श्रनुवृहि इति संप्रेष्यिति ॥ १७ ॥ श्राश्राव्याह—राकां यज इति ॥ १८ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ १६ ॥ सिनीवालीं यज इति ॥ २१ ॥ स्वषद्कृते जुहोति ॥ २२ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ २२ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ २२ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ २२ ॥

कुड़ा अनुबूहि इति संप्रेष्यित ॥ १ ॥ आआव्याह—इहं यज इति ॥ २ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ ३ ॥ परिश्रिते देवानां पत्नीर्यज्ञति । अपरिश्रिते वा ॥ ४ ॥ देवानां पत्नीर्थ्योत ॥ ३ ॥ देवानां पत्नीर्थ्यो ऽनुबूहि इति संप्रेष्यिति ॥ ४ ॥ आआव्याह—देवानां पत्नीर्थज इति ॥ ६ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ ७ ॥ अअये गृहपतये ऽनुबूहि इति संप्रेष्यिति ॥ ८ ॥ आआव्याह—आप्रें गृहपतिं यज इति ॥ ६ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ १० ॥ पत्नीमन्वारम्भयित्वा स्रुवेण गार्हपत्ये जुहोति—

सं पत्नी पत्या सुकृतेन गच्छतां यज्ञस्य युक्तौ धुर्यावभूताम् ।

संजानानौ विजहतामरातीदिंवि ज्योतिरजरमारभेताम्॥ स्वाहा ॥ [TB3.7.5.11] इति ॥ ११ ॥ स्रवेण होतुरङ्गुलिपर्वणी स्रनिक्त ॥ १२ ॥ स्रपरमङ्कत्वा पूर्वमनिक्त ॥ १३ ॥ स्वतुर स्राज्याबिन्दूः होत्र इडामवद्यति षडग्नीधे ॥ १४ ॥ उपद्वयमाना-मिडामन्वारभेते स्रध्वर्युः पत्नी च ॥ १४ ॥ उपद्वतामिडां प्राश्नाति होता प्राश्नात्यात्रीधः—

ज्पद्भता पृथिवी मातोप मां माता पृथिवी ह्वयताम् ॥ श्रिप्तरामीध्रादायुषे वर्चसे जीवात्वै पुरायाय॥ [TB 3. 7. 6. 15] इति ॥ १६ ॥ प्राश्य मार्जयेते ॥ १७ ॥ इडान्तं भवति ॥ १८ ॥ ॥ ८ ॥

शंयुवन्तं वा ॥ १ ॥ यदि शंयुवन्तं कुर्याद् वेदात् त्रणमपादाय जुद्धाम-प्रमञ्ज्यात् स्रवे मध्यमाज्यस्थाल्यां मूलम् ॥ २ ॥ तस्य स एव कल्पो यः प्रस्त-रस्य ॥ ३ ॥ इध्मप्रवश्चनान्यन्वाहार्यपचने उभ्याधाय पिष्टलेपफलीकरणहोमौ जुहोति ॥ ४ ॥ चतुर्गृहीत श्राज्ये फलीकरणानोप्य जुहोति—अप्ते ऽदब्धायो ऽशी-ततनो [1.1.13 s] इति प्रतिपद्य स्वाहाकारान्तेन ॥ ४ ॥ श्राज्येनैव पिष्टलेपं जुहोति—

1 Ga इडामादायाति, Gbc इडामादघाति

उल्कुले मुसले यच्च शूर्ष श्राशिश्वेष द्ववि यत् कपाले । श्रवपुषो विश्रवः संयजामि विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ताम्।

यहें यां विश्रुषः सन्ति बह्वीरमी ताः सर्वाः स्विष्टाः सुहुता जुहोमि ॥ स्वाहा ॥ [TB 3.7.6.21] इति ॥ ६॥ वेदँ होता पत्न्या उपस्थे त्रिरस्यति—वेदो ऽसि ॥वितिरासि ॥विदेय [1.6.4 v] इत्येतैर्मन्त्रेः ॥ ७॥ श्रस्तमस्तं पत्नी प्रतिनि-रस्यति—विद्वंषन्तं निरराति जुद इति ॥ ८ ॥ स्वयं वा पत्न्यास्यते ॥ ६ ॥ पुमाँसँ ह जाजुका भवतीति विद्वायते ॥ १० ॥ श्रत्रेके पत्न्या विमोचनं समामनन्ति ॥ ११ ॥ वेदँ होताह्वनीयात् स्तुण्ह्रोति— एतवन्तं कुलाथिनम् [1. c. y] इत्यजुवाकशेषेण् ॥ १२ ॥ श्रत्रेके पार्वणौ होमौ समामनन्ति ॥ १३ ॥ स्रुवेण सर्वप्रायश्चित्तानि जुहोतीति विद्वायते ॥ १४ ॥ ॥ ६ ॥

प्रत्याहुती गृहीत्वा वौ ॥ १ ॥

ब्रह्म प्रतिष्ठा मनसो ब्रह्म वाचो ब्रह्म यज्ञानाँ हिवेषामाज्यस्य ।

श्रांतिरिक्तं कर्मगो यच हीनं यज्ञः पर्वािग प्रतिरन्नेति करुपयन् ।
स्वाह्यकृताहुतिरेतु देवान् ॥ स्वाह्य ॥
श्राशावितमस्याश्रावितं वषर्कृतमस्यनुक्तं च यज्ञे ।

श्रांतिरिक्तं कर्मगो यच हीनं यज्ञः पर्वािग प्रतिरन्नेति करुपयन् ।
स्वाह्यकृताहुतिरेतु देवान् ॥ स्वाह्य ॥
यद् वो देवा श्रांतिपादयानि वाचाचित् प्रयतं देवहेडनम् ।

श्रायो श्रास्माँ श्रामिदुच्छुनायते ऽन्यत्रास्मन्मरुतस्तिन्विधेतन ॥ स्वाह्य ॥
ततं म श्राऽपस्तदु तायते पुनः स्वादिष्ठा धीतिरुचथाय शस्यते ।

श्रायं समुद्र उत विश्वभेषज्ञः स्वाह्यकृतस्य समु तृप्णुतर्भुवः ॥ स्वाह्य ॥

उद्वयं तमसस्परि ॥ उदु त्यम् ॥ चित्रम् ॥ इमं मे वरुण ॥ तत् त्वा यामि ॥ त्वं नो ऋप्रे ॥ स त्वं नो ऋप्रे ॥ त्वमभ्रे ऋयासि ॥ प्रजापते ॥

> इमं जीवेभ्यः परिधिं दथामि मैषां नु गादपरो ऋधमेतम् । शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीस्तिरो मृत्युं दधतां पर्वतेन ॥ स्वाहा ॥

द्धेभ्यः स्वाहा वषडिनिष्टेभ्यः स्वाहा । भेषजं दुरिष्टयै स्वाहा निष्कृत्यै स्वाहा । दौराध्यै स्वाहा दैवीभ्यस्तनूभ्यः स्वाहा ॥ ऋद्भयै स्वाहा समृद्धयै स्वाहा [TB 3. 7. 11. 1-4] ॥ २ ॥ ॥ १० ॥

₄ Ga °ति, Gb °तिर्

2 Gac om, वा

या सरस्वती विशोभगीना तस्यै ते स्वाहा ॥ या सरस्वती वेशभगीना तस्यै ते स्वाहा ॥ इन्द्रोपानस्य वेशान् सुमनसः सुँजातान् कुरु स्वाहा ॥

यदकर्म यन्नाकर्म यदत्यगाम यन्नात्यगाम यदत्यरीरिचाम यन्नात्यरीरिचामै तत् त्वं विष्णो यन्ने यन्ने यन्ने यन्ने विष्णो यन्ने यन्ने यन्ने प्रतिष्ठापय स्वाहा ॥

यत इन्द्र भयामहे ततो नो श्रभयं कृषि । मघवञ्छिरिध तव तम्न ऊतये । विद्विषो विमृधो जिह ॥ स्वाहा ॥

स्वस्तिदा विशस्पतिर्शृत्रहा विमृथो वशी ।

त्रृषेन्द्रः पुर एतु नः स्वस्तिदा अभगंकरः ॥ स्वाहा ॥

श्राभिगींभिर्यदतो न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः ।

यदा स्तोतृभ्यो मिह गोत्रा रुजामि भूयिष्ठभाजो अर्थे ते स्याम ॥ स्वाहा ॥

अनाज्ञातं यदाज्ञातं यज्ञस्य कियते मिशु ।

अमे तदस्य कल्पय त्वँ हि वेत्थ यथातथम् ॥ स्वाहा ॥

पुरुषसंमितो यज्ञो यज्ञः पुरुषसंमितः ।

अमे तदस्य कल्पय त्वँ हि वेत्थ यथातथम् ॥ स्वाहा ॥

यत् पाकत्रा मनसा दीनद्त्वा न यज्ञस्य मन्वते मर्तासः ।

अमिष्ठद्वोता कतुविद् विजानन् यजिष्ठो देवाँ ऋतुशो यजाति ॥ स्वाहा ॥ [TB

3. 7. 11. 4,5]

यदस्य कर्मग्रो ऽत्यरीरिचं यद् वा न्यूनिमहाकरम् । श्रिम्धत् स्विष्टकृद् विद्वान् सर्व® स्विष्टें सुहुतं करोतु मे ॥ श्रिमये स्विष्टकृते सुहुतहुत श्राहुतीनां कामानाँ समर्थियेत्रे स्वाहा इति प्राजापत्यांभित् समर्थे हुत्वा ॥ १॥ ॥ ११॥

श्चन्तवें यूर्ध्वस्तिष्ठन् ध्रुवया समिष्टयजुर्जुहोति—देवा गातुविदः [1. 1. 13u] इति प्रथमामाहुति इत्वा वहिरतुप्रहरति ॥ १॥ वाचि स्वाहा [l. c. v] इति द्वितीयां वाते थाः [l. c.] स्वाहा इति तृतीयाम् ॥ २॥ होतृषद्नाद् वेदिमाभिस्तृगाति श्रभिस्तृगीहि परिषेहि वेदि जाभि मा हि सीरमुवा शयाना ।

होतृषदना हरिताः सुवर्णा निष्का इमे यजमानस्य ब्रध्ने ॥ [TB 3.7.5.13] इति ॥ ३॥ ऋन्तर्वेदि प्रणीता आसादयति—कं वो ऽयोसीत् स वो विमुखत

l Geom. ব

4 DGac यज्ञं

2 Gc ₹°

5 Gab श्रथ

3 DGac om.

6 Gb प्रजापते for प्राजापत्याम्

इति ॥ ४ ॥ ततः पत्नीं विमुञ्चिति—इमं वि ष्यामि वरुणस्य पाराम् [1. 1. 10 g] इत्यादाय योक्त्रं पत्नी सहाप उपगृक्षीते ॥ ४ ॥ ऋञ्जलावस्यै पूर्णसासान्ति ॥ ६ ॥ द्वानीयमाने जपिति—समायुषा सं प्रजया [1. c. h] इत्येताम् ॥ ७ ॥ मुसं विमुज्योत्तिष्ठति—पृष्टिमती पशुमती प्रजावती गृहमेधिनी भूयासम् इति ॥ = ॥ तत उपविषमुत्करे पुरस्तात् प्रत्यञ्च स्थविमत उपगृहति—

यं देवा मनुष्येषूपवेषमधौरयन्। य ऋस्मदपचेतसस्तानस्मभ्यमिहा कुरु॥ उपवेषोपविद्धि नः प्रजां पुष्टिमयो धनम्।

द्विपदो नश्चतुष्पदो ध्रुवाननपगान् कुर ॥ $[\mathbf{TB}\ 3.\ 3.\ 11.\ 1,\ 2]$

इति ॥ ६ ॥ योपवेषे शुक् सामुमृच्छतु यं द्विष्मः [1. c. 2] इति यं द्वेष्टि तस्य नाम गृह्वाति ॥ १० ॥ ॥ १२ ॥

श्रथास्मे नामगृह्य प्रहराति-

निरमुं नुद श्रोकसः सपन्नो यः प्रतन्यति । निर्वाध्येन हिविषेन्द्र एएं। पराशरीत् ॥ इहि तिस्नः परावत इहि पश्चजनाँ श्राति । इहि तिस्नो ऽति रोचना यावत् सूर्यो श्रासद् दिवि ॥ परमां त्वा परावतिमन्द्रो नयतु दृत्रहा । यतो न पुनरायसि शश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥ [1. c. 3, 4]

इति ॥ १ ॥ इतो ऽसावविषमामुम् [1. c. 4] इति ब्र्याद् यं द्विष्यात् ॥ २ ॥ सँस्थिते कपालानि विमुञ्चिति—गानि धर्मे कपालानि [1. 1. 7 k] इति ॥ ३ ॥ पतयैव यजमानो ऽभिमैन्त्रयेत ॥ ४ ॥ सँस्थाप्य पौर्णमासीमिन्द्राय वैमृधाय पुरोडाशमेकादशकपालमञ्जनिर्वपति ॥ ५ ॥ तत्र यौथाकामी प्रक्रमे । प्रक्रमात् तु नियम्यते ॥ ६ ॥ सप्तदश सामिधेनीको यथाश्रद्धद्त्तिणः ॥ ७ ॥ शर्धवत्यौ संयाज्ये ॥ ८ ॥ स्राप्त समानतन्त्रं पौर्णमास्यां निर्वपत् ॥ ६ ॥ तमेतिकित्यवदेके समामनित काम्यवदेके ॥ १० ॥ तं यदा निर्वपेन्न तत ऊर्ध्व विरमेत् ॥ ११ ॥ एवं विहिताभ्यां दर्शपूर्णमासाभ्यां यावज्जीवं यजते । त्रि श्रातं वा वर्षाणि ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥

¹ DGc ॰मवधा॰ for ॰मधा॰

⁴ D adds the colophon : तृतीयः ॥ प्रथमः

² D तुम॰

प्रश्नः समाप्तः ॥

³ Gac य°

श्वो मृते यजमानो ब्रह्माणं वृण्गिते—भूपते भुवनपते महतो भूतस्य पते ब्रह्माणं त्वा वृण्गिमहे [TB 3. 7. 6. 1] हित ॥ १॥ वृतो जपित—श्रहं भूपितरहं भुवनपित-रहं महतो भूतस्य पितर्देवेन सिवता प्रस्त श्रात्विज्यं करिष्यामि ॥ देव सिवतरेतं त्वा वृण्गिते वृहस्पित देव्यं ब्रह्माण्म् ॥ तदहं मनसे प्रव्रवीमि मनो गायात्रियै गायत्री त्रिष्टुमे त्रिष्टुम् जगत्ये जगत्यजुष्टुमे उनुष्टुप् पङ्क्ये पङ्क्तिः प्रजापतये प्रजापितिविश्वभ्यो देवेभ्यो विश्वे देवा वृहस्पतवे वृहस्पतिब्रह्मण्णे ॥ ब्रह्म भूर्भुवः श्रवः ॥ वृहस्पतिदेवानां ब्रह्माहं मनुष्याणां वृहस्पते यत्रं गोपाय [1. c. 1-3] इत्युक्त्वापरेणाह्वनीयमितिक्रम्य दिव्यातो ब्रह्मसद्नात् तृणं निरस्यति—निरस्तः परावशुः हित ॥ २ ॥ श्रप उपस्पृश्य ब्रह्मसत्वन व्याह्वनीयमिभुख उपविश्वति—इद्महमर्वाग्वसोः सदने सीदामि ॥ प्रस्तो देवेन सिवता वृहस्पतः सदने सीदामि ॥ तद्मये प्रव्रवीमि तद् वायवे तत् सूर्यय तत् पृथिव्ये हित ॥ ३ ॥ ॥ १८ ॥ विश्व ॥

तत्रैषो अत्यन्तप्रदेशो वाग्यत एव मन्त्रवत्सु कर्मसु भवति याथाकामी तृष्णीकेषु ॥ १ ॥ प्रणीतासु प्रणीयमानासु वाचं यच्छति ॥ २ ॥ श्रा हविष्कृतः प्रकिषपर्विष वाचं यच्छतिति विश्वायते ॥ ३ ॥ श्रयैकेषां प्रातरनुवाक उपारुते सामिधेनीषु प्रयाजानूयाजेषु स्तुतश्केषिवित वाचमेव यच्छेदिति ॥ ४ ॥ श्रयैकेषां यद्युचा यदि यजुषा यदि साम्ना क्रियते वाचमेव यच्छेदिति ॥ ४ ॥ श्रयैकेषां यद्युचा यदि यजुषा यदि साम्ना क्रियते वाचमेव यच्छेदिति ॥ ५ ॥ श्रयैकेषामन्यो अन्यस्मै वा ऋत्विजो यञ्चसंप्रदायं चरन्ति । यावद् वा क्ष्मचार्तिज्यं क्रियते होत्रष्वेव तावद् यावत् साम्नोद्भाव्यवेव तावद् । श्रथ यत्र कच यञ्चस्य विद्वितं ब्रह्मएयेव तावद् यञ्चो भवति । तस्मादेतस्मिन्नन्वर्धो ब्रह्मा वाचंयमः स्यात् ॥ ६ ॥ स्यदि प्रमत्तो व्यावहरेदेता एव व्याहतीरभिव्याहरेत्—भूर्भुवः स्वः इति वैष्णुवीं वाचंम् ॥ ७ ॥ यञ्चो वै विष्णुवीन्नेव यञ्च संतनोतीति विश्वायते ॥ ८ ॥ ॥ १४ ॥

यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन्नपः प्रगोध्यामि इति तत् प्रसौति—हिं प्रगाय यत्तम् ॥
देवता वर्धय त्वं नाकस्य पृष्ठे यजमानो त्रास्तु ।
सप्तर्षांगाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यत्तं यजमानं च घेहि ॥
श्रों प्रगाय इति ॥१॥ यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् प्रोक्तिष्यामि इति तत् प्रसौति—हिं
प्राक्त यत्तम् ॥

देवता वर्धय त्वं [नाकस्य पृष्ठे यजमानो ऋस्तु । सप्तर्षीयाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यत्ते] यजमानं च घेहि ॥

2 D 11 3 11

1 D 11 9 11

श्रों प्रोच इति ॥ २ ॥ अधिदात न्त्रयते ब्रह्मन्त्रतरं परिष्राहं परिष्रहीष्यामि इति तत् प्रसीति—

हिं बृहस्पते परिगृहाण नेदि स्वगा वो देवाः सदनानि सन्तु ।
तस्यां बहिंः प्रथताँ साध्वन्तरहि स्था नः पृथिवी देव्यस्तु ॥
देवता वर्धय त्वं नाकस्य पृष्ठे यजमानो अस्तु ।
सप्तर्षांणाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यत्रं यजमानं च घेहि ॥
जों परिगृहाण इति ॥ ३ ॥ यज्ञैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् प्रोक्तिष्यामि इति तत् प्रसौति—
हिं प्रोक्षे यत्रम् इत्येतया ॥ ४ ॥ ॥ १६ ॥

यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् सामिधेनीरनुवच्यामि इति तत् प्रसौति—हिं प्रजापते ऽनुबृहि यज्ञम् ॥

देवता वर्षय त्वं नाकस्य पृष्ठे यजमानो श्रस्तु ।
सप्तर्षांगाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यत्रं यजमानं च धेहि ॥
श्रोमजुत्रृहि इति ॥ १ ॥ यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् प्रवरायाश्राविय्यामि इति तत्
प्रसौति—हिं वाचस्पते वाचमाश्रावयैतामाश्रावय यत्रं देवेर्षु मां मनुष्येषु ॥

देनता वर्धय त्वं नाकस्य पृष्ठे यजमानो श्रस्तु ।

सप्तर्षीणाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यत्रं यजमानं च थेहि ॥

श्रोमाश्रावय इति ॥ २ ॥ यत्रास्मै प्राशित्रं परिहरित तत् प्रतीव्यते—स्र्यस्य त्वा चलुषा प्रति पश्याम [2. 6. 8. 5] इति ॥ ३ ॥ ऋतस्य पथा पर्गेहि इत्याहियमाण्मिमनत्रयते ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य प्रतिगृह्णाति—देवस्य त्वा सिवुः प्रसवे प्रश्वेनोर्बानुस्यां पृष्णो इस्ताभ्यां प्रति गृह्णाम [1. с. 6] इति ॥ ४ ॥ व्यूह्ण तृणानि पुरस्ताद् द्गः भूमौ प्रतिष्ठापयति—पृथिव्यास्ता नामौ सादयामि इति ॥ ६ ॥ अवेव्यते—स्रपंस्य त्वा गरुत्मतश्वलुषावपश्यामि इति ॥ ७ ॥ अथेनदङ्गुष्ठेनोपमध्यमया चाङ्गुस्याद्यायासंम्लेत्यावगिरित—अमेस्त्वास्येन प्राश्नामि ब्राह्मणस्योदरेख वृहस्पतेर्वद्याणा [2. 6. 8. 6, 7] ॥ इन्यस्य त्वा जटरे सादयामि इति ॥ ८ ॥ अप आचम्य पुनरेवाप आचान्मित—या अप्तन्तरेवतास्या इदं शमयन्तु ॥ स्वाहाकृतं जटरिमन्द्रस्य गच्छ स्वाहा इति ॥ ६ ॥ ॥ १७ ॥

नाभिदेशमभिमृशति-धसीना मे मा संप्रक्थाः॥ ऊर्ध्वं मे नाभेः सीद॥ इन्द्रस्य त्वा

1 1 D प्रोच्यामि

4 Gac add आश्रावय

2 7 Thus all the mss.

5 D || Y ||

3 D 1 3 11

जठरे सादयामि इति ॥ १ ॥ प्राशायतनानि संमृशिति—वाङ् म त्रासन् नसोः प्राशः [5. 5. 9g] उटेतिर्वेद्धर्धशास्त्रपम् ॥ २ ॥ अद्भिः पात्रं प्रश्वास्य रिवित्वा प्राश्वः निनयति ॥ ३ ॥ दिशो जिन्व इत्यपरं रिवित्वास्यात्मं निनयति मां जिन्व इति ॥ ४ ॥ यत्रास्मै ब्रह्मभागं परिइरित तन्न पुरा सँख्यायाः प्राश्चीयात् ॥ ४ ॥ यत् किंच यहे मृन्भैयं भिष्टेत तदिभिमृशेत्—

भूमिर्भूमिमगान्माता मातरमप्यगात् ।

भूयास्म पुत्रैः पशुभियों नो द्वेष्टि स भिवताम् ॥

इति ॥ ६ ॥ अन्तर्वेद्यन्याहार्यमासन्नमभिमृशति — ब्रह्मन् ब्रह्मासि ब्रह्मणे त्वाहुताय मा मा हिँ सीरहतो महाँ शिवो भव इति ॥ ७ ॥ यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् प्रस्थास्यामः इति तत् प्रसौति — हिँ देव सवितरेतत्ते प्राह तत् प्र च सुव प्र च यज वृहस्पतिर्ब्रह्मा [3. 2. 7 ab] ॥ स यज्ञं पाहि स यज्ञपतिं पाहि स मां पाहि [2. 6. 9. 3] ॥ औं प्रतिष्ठ इति ॥ ८ ॥ सो उत्रैन्वास्त आ यञ्चस्य सँस्थानात् ॥ ६ ॥ सँस्थिते यञ्जे यथान्ववेतर् पनिष्कम्याद्यन्ति — नमः इताय कर्मणे उक्ततस्य कर्मणे नमः स्वाहा इति ॥ १० ॥ आधार्योपतिष्ठते —

श्रयार्दे यज्ञं जातवेदा श्रद्वे श्रम्तरः पूर्वो श्रस्मिन् निषय । सन्वन् सिनिः सुविभुना विभुन्न धेह्यस्मासु द्रविग्रं जातवेदो यच भद्रम् ॥ प्र ग्रो भवस्यो श्रस्मान् सं नः सज सुमत्या वाजवत्या इति ॥ ११ ॥ एवं विहितमे-वास्येष्टिपश्रुवन्धेषु ब्रह्मत्वं भवति ब्रह्मत्वं भवति ॥ १२ ॥ ॥ १८ ॥

^१इति दशेपूर्णमासे तृतीयः प्रश्नः॥

1 Gab मृराम°

स्य°, Gc र्घच्चीस्य°

2 The mss. यास्य

4 D || 1 | 1

3 D यर्ज्यास्य°, Ga यच्चास्य°, Gb यस्म- 5-5 D द्वितीयः प्रश्नः ॥, Ga ॥ ३ ॥